

**MEMORIU DE PREZENTARE
AL AMENAJAMENTULUI OCOLULUI SILVIC VASLUI**

Titularul activității

Denumirea titularului : *O.S. Vaslui, Direcția Silvică Vaslui, Regia Națională a Pădurilor-ROMSILVA.*

Proiectant : *Institutul Național de Cercetare - Dezvoltare în Silvicultură – "Marin Drăcea" – Secția Roman*

Adresa titularului : localitatea *Vaslui, str. Veteran Țurcanu, Nr. 61*, județul *Vaslui*

Amplasament (raza de activitate) : Fondul forestier proprietate publică a statului administrat de ocol este amplasat pe raza unităților teritorial administrative: Albești, Alexandru Vlahuță, Bogdana, Bogdănești, Bogdănița, Boțești, Costești, Deleni, Delești, Dragomirești, Ivănești, Laza, Lipovăț, Miclești, Muntenii de Jos, Poienești, Pungești, Roșiești, Solești, Tanacu, Mun. Vaslui, Văleni, Vutcani din județul Vaslui.

Forma de proprietate : **Fond forestier proprietate publică a statului**

Telefon: **0235/361438**

Fax : **0235/361438**

Email : **osvaslui@vaslui.rosilva.ro**

Persoană de contact : **ing. Agrigoroaie Laurențiu** – șef ocol

Prin elaborarea amenajamentului Ocolului Silvic Vaslui s-a urmărit stabilirea unui ansamblu de măsuri silviculturale, ecologice, economice și de interes social prin intermediul cărora pădurile luate în studiu să poată asigura, cu maximum de eficiență, produse și servicii necesare societății.

Prezentul plan a fost elaborat în baza art. 19 din Codul Silvic -Legea nr. 46/2008, și privește gestionarea fondului forestier proprietate publică a statului administrat de Ocolul Silvic Vaslui în perioada 2021-2030.

În esență, amenajamentul este instrumentul tehnic de organizare cu continuitate a

producției pădurilor și a recoltării produselor acestora în vederea satisfacerii pentru moment și în viitor a nevoilor locale și generale.

A. Descrierea succintă a planului (amenajamentului) și amplasarea acestuia în raport cu aria naturală protejată de interes comunitar

A1. Descrierea planului (amenajamentului silvic)

• Conținut

Prezentul proiect de amenajament cuprinde elemente privind mărimea și structura arboretelor, volumul și creșterea acestora (descrierea parcellară), cantitățile de lemn și alte produse altele decât lemnul care se pot recolta anual, cu indicarea amplasamentelor în care este permisă efectuarea lucrărilor respective de recoltare, măsurile de ameliorare a stării fitosanitare și a compoziției arboretelor, de împădurire a suprafețelor neregenerate, necesarul de instalații de transport și construcții forestiere.

• Obiective

Prezentul amenajament are ca principal obiectiv proiectarea tehnologică pe o perioadă de zece ani a lucrărilor silvice necesare în fondul forestier proprietate publică a statului administrat de Ocolului Silvic Vaslui.

Tehnologiile propuse de amenajament se subordonează cerințelor și strategiei ecologice moderne, definind ca obiective principale : normalizarea structurii și mărimii fondului de producție, precum și a realizării unei concordanțe între structura fondului de producție și funcțiile atribuite arboretelor.

Au fost fundamentate deciziile pe care administratorul trebuie să le adopte de la întemeierea până la exploatarea unei păduri:

- examinarea obiectivelor ecologice, economice și sociale condiționate de respectarea reglementărilor legislative în vigoare;
- stabilirea funcțiilor de producție și protecție a arboretelor;
- structuri adecvate funcțiilor respective;
- bazele de amenajare ce asigură crearea structurilor în cauză;
- metodele de reglementare a producției pădurii.

Arboretele vor fi parcurse obligatoriu cu lucrări de îngrijire încă din primele stadii de dezvoltare, cu scopul creării de arborete cu un ridicat grad de stabilitate, cu exemplare bine dezvoltate, cu coroane simetrice și cu un sistem radicular dezvoltat. Prin intensități de intervenție mai mari în tinerețe se poate obține o rezistență individuală a arboretelor la vânt, cu grijă deosebită de a nu se reduce consistența sub 0,8. Începând cu primele faze de dezvoltare se va începe dirijarea marginii masivului pe o distanță de 1-2

înălțimi de arbore pentru crearea de liziere puternice.

Prin tratamentele adoptate se va tinde spre o structură plurienă sau relative plurienă, structură ce asigură o rezistență sporită la doborâturi.

Pentru înlăturarea pe cât posibil a efectelor dăunătoare ale vântului s-au recomandat compozițiile corespunzătoare tipurilor natural-fundamentale.

Organizarea producției forestiere este dirijată de principiul fundamental al dezvoltării conform planurilor, în raport cu însușirile pădurii și condițiile naturale de dezvoltare ale acesteia.

Obiectivele social-economice ce vizează arboretele din ocol sunt prezentate în tabelul următor.

Obiective social-economice și ecologice

Nr. crt.	<i>Grupa de obiective și servicii</i>	Denumirea obiectivului de protejat (realizat) sau a serviciilor de realizat
1.	<i>Protecția terenurilor și solurilor</i>	- protecția pădurilor situate pe stâncării, pe grohotișuri și a terenurilor cu înclinare mai mare de 35 grade ; - protecția plantațiilor de pe terenurile degradate; -protecția pădurilor amplasate pe terenuri alunecătoare; - protecția pădurilor situate pe substraturi litologice vulnerabile;
2.	<i>Servicii sociale</i>	- păduri care protejează malurile lacului de acumulare Solești
3.	<i>Produse lemnoase</i>	- lemn de stejar, tei, fag, cires, paltin, salcâm etc. pentru cherestea ; - lemn pentru celuloză, construcții rurale și alte utilizări ;
4.	<i>Produse accesorii</i>	- vânatul, fructele de pădure, ciupercile comestibile, plantele medicinale și arome, furajele, materiile prime pentru produse artisanale.

5.	Conservarea genofondului forestier <i>(rezervații de semințe)</i>	- ecosisteme de valoare deosebită de ocrotire a genofondului și ecofondului forestier.
----	---	--

Fiecare arboret este destinat să îndeplinească unul sau mai multe obiective social-economice și ecologice, dintre care unul este prioritar.

Alte obiective care decurg din cele prezentate anterior sunt :

- protecția așezărilor umane învecinate pădurii, precum și realizarea unui cadru peisagistic plăcut;

- asigurarea unui circuit echilibrat al apei ;

- reglarea climatului, atât la nivel macro dar și micro ;

- satisfacerea nevoilor locale de lemn de foc și construcție.

A fost elaborat câte un amenajament pentru fiecare din cele 5 unități de gospodărire, proiectele cuprinzând următoarele capitole :

- situația teritorial – administrativă ;

- organizarea teritoriului ;

- gospodărirea din trecut a pădurilor ;

- studiul stațiunii și al vegetației forestiere ;

- stabilirea funcțiilor social – economice și ecologice ale pădurii și a bazelor de amenajare ;

- reglementarea procesului de producție lemnoasă și măsuri de gospodărire a arboretelor cu funcții speciale de protecție (care cuprinde și un subcapitol special destinat ariilor naturale protejate) ;

- valorificarea superioară a altor produse ale fondului forestier în afara lemnului ;

- protecția fondului forestier ;

- instalații de transport, tehnologii de exploatare și construcții forestiere ;

- analiza eficacității modului de gospodărire a pădurilor ;

- diverse ;

- planuri de recoltare și cultură ;

- planuri privind instalațiile de transport și construcțiile silvice ;

- prognoza dezvoltării fondului forestier ;

- evidențe de caracterizare a fondului forestier ;

- evidențe privind aplicarea amenajamentului.

Zonarea funcțională

Gospodărirea pădurilor urmează să se realizeze diferențiat, în raport de obiectivele prezentate mai sus. Pentru îndeplinirea acestor obiective s-a realizat **zonarea funcțională** a pădurilor:

În grupa I funcțională s-a încadrat o suprafață de **2690,10 ha-25%**

repartizată, pe categorii funcționale și tipuri de categorii funcționale, astfel:

- **1.1.B** - Arboretele situate pe versanții direcți ai lacurilor de acumulare și naturale (**T III**) - **240,35 ha**;
- **1.2.A** - Arboretele situate pe stâncării, pe grohotișuri și pe terenuri cu eroziune în adâncime și pe terenuri cu înclinarea mai mare de 30 grade pe substraturi de fliș (facies marnos, marno-argilos și argilos), nisipuri, pietrișuri și loess, precum și cele situate pe terenuri cu înclinare mai mare de 35 grade, pe alte substraturi litologice (**T II**) – **120,66 ha**;
- **1.2.E** - Plantații forestiere executate pe terenuri degradate (**T II**) - **125,01 ha**;
- **1.2.H** - Arboretele situate pe terenuri alunecătoare (**T II**) - **7,77 ha**;
- **1.2.L** - Arboretele situate pe terenuri cu substraturi litologice foarte vulnerabile la eroziuni și alunecări, cu pante cuprinse până la limitele indicate la categoria 1.2.A (**T IV**) - **1689,46 ha**;
- **1.4.B** – Arboretele din jurul localităților, precum și arboretele din intravilan (**T III**) - **167,65 ha**;
- **1.4.F** – Benzi de pădure constituite din subparcele întregi situate de-a lungul căilor de comunicații, altele decât cele situate de-a lungul căilor de comunicații de importanță națională și internațională (**T IV**) – **226,80 ha**;
- **1.5.H** - Arboretele constituite ca rezervații seminologice (**T II**) – **89,18 ha**;
- **1.5.M** - Plantații (**T II**) – **12,54 ha**;

Grupa a II-a – Păduri cu funcții de producție și protecție (8014,43 ha-75%):

2.1C – Arboretele destinate să producă, în principal, lemn pentru cherestea (**T.VI**) – **7046,70 ha**;

2.1D – Arboretele destinate să producă, în principal, arbori mijlocii și subțiri pentru celuloză, construcții rurale și alte produse din lemn (**T.VI**) – **967,73 ha**.

Subunități de gospodărire

Pentru gospodărirea diferențiată a fondului forestier sub raport ecologic și social – economic, s-au constituit 5 subunități de gospodărire:

- S.U.P."A" – codru regulat, sortimente obișnuite (U.P. I, II, IV, V, VII) – 7542,32 ha;
- S.U.P."K" – rezervații de semințe (U.P. I, II, IV) – 101,72 ha;
- S.U.P."M" – păduri supuse regimului de conservare deosebită (U.P. I, II, IV, V, VII) – 264,12 ha;
- S.U.P."O" – suprafețe de fond forestier validate ce urmează a fi puse în posesie (U.P. V) – 52,22 ha;
- S.U.P."Q" – crâng simplu, salcâm (U.P. I, II, IV, V, VII) – 2741,28 ha.

Bazele de amenajare

Bazele de amenajare adoptate sunt:

- **Regimul:** - codru pentru gorunete, făgete, goruneto-făgete și șleauri de deal;
- crâng pentru salcâmete și zăvoaie de plop și sălcii.
- **Compoziția – țel:** - corespunzătoare tipului natural fundamental de pădure.
- **Exploatabilitatea:** - de protecție pentru arboretele în care se organizează recoltarea de produse principale, încadrate în grupa I funcțională;
- tehnică pentru arboretele încadrate în grupa a II-a funcțională.
- **Tratamente:** - tăieri progresive în gorunete, făgete, goruneto-făgete și șleauri de deal;
- tăieri rase, cu caracter de substituire, sau în arborete natural fundamentale, destructurate de factori destabilizatori, cu caracter de refacere;
- tăieri în crâng, în salcâmete și zăvoaie de plop și sălcii.
- **Ciclul:** - 110 ani (U.P. I și VII) și 120 ani (U.P. II, IV și V) pentru S.U.P. „A”;
- 110 ani (U.P. V) pentru S.U.P. „O”;
- 25 ani pentru S.U.P. „Q”.

Lucrări silvice propuse pentru perioada 2021-2030

Din punct de vedere amenajistic tratamentul definește structura arboretelor din punct de vedere al repartiției arborilor pe categorii dimensionale și al etajării populațiilor de arbori și arbuști.

Tratamentele ce se vor aplica în O.S. Vaslui s-au stabilit conform "Normelor tehnice pentru alegerea și aplicarea tratamentelor".

Tratamentul tăierilor progresive are ca scop principal declanșarea și apoi dezvoltarea pe suprafețe cât mai mari (minim 70%) a regenerării naturale a speciilor autohtone valoroase (Fa, Go, St, Fr, Pa, Ci). Tăierile se vor executa repetat, în medie două-trei tăieri pe o perioadă de regenerare de 15-20 ani, la intervale variabile în funcție de anii de fructificație și gradul de instalare și dezvoltare a semințului. Aplicarea tratamentului constă în deschiderea de ochiuri de regenerare la primele tăieri de

însămânțare, amplasate ca număr și mărime potrivit instrucțiunilor silvice în vigoare, ochiuri care vor fi lărgite la următoarele tăieri (tăieri de punere în lumină a semințșului instalat), până la racordarea totală a ochiurilor (ultima tăiere) când regenerarea naturală va ocupa minim 70% din suprafață. Intensitatea tăierilor, alegerea semincerilor și a arborilor de extras, precum și gradul de diminuare a consistenței arboretelor se vor face, de asemenea, cu respectarea instrucțiunilor silvice.

Cu **tăieri progresive** urmează a fi parcurse următoarele arborete:

UP I Crasna: 2B, 3C, 4D, 14B, 20D, 21E, 23F, 24G, 29A, 30A, 33A, 35A, 36A – 162,45 ha cu 18773 mc

UP II Lipovăț: 9B, 13C, 16B, 16C, 17, 18, 20A, 20B, 20C, 21B, 22A, 22B, 23E, 24A, 36A, 37B, 37D, 39A, 40A-305,96 ha cu 46000 mc

UP IV Florești: 2E, 4E, 4G, 7F, 7N, 13A, 18C, 32A, 38A, 45A, 46A, 59A, 59B, 60B, 60C, 60I, 62A, 63B, 66E, 66G, 66I, 66J, 71D-249,98 ha cu 31904 mc

UP V Ivănești: 67I, 69A, 71A, 71B, 71C, 73B-91,87 ha cu 8500 mc

UP VII Solești: nu sunt

Tratamentul tăierilor rase se va aplica în varianta pe parchete mici. Mărimea parchetelor este limitată la 3 ha cu reguli exacte de apropiere în spațiu și timp a acestora. Suprafața pe care se aplică astfel de tăieri este limitată la refacerea unor arborete necorespunzătoare stațional sau degradate din diverse motive în care nu se poate obține o regenerare naturală de calitate din sămânță și în arboretele de plop euramerican. Suprafața pe care se fac astfel de tăieri este de 139,52 ha:

UP I Crasna: 24F, 29D, 56C-2,70 ha cu 692 mc

UP II Lipovăț: 15E, 24E, 82-13,52 ha cu 3877 mc

UP IV Florești: 3C, 5B, 6C, 26B, 28J, 46E-13,63 ha cu 3569 mc

UP V Ivănești: nu sunt

UP VII Solești: 13C, 25A, 44D, 58M, 64D, 64N, 64S, 143A, 143G, 145B, 145C, 146-17,50 ha cu 2163 mc

Tratamentul tăierilor în crâng se va aplica în arboretele de salcie, plopi indigeni și salcâmete, unde se urmărește regenerarea din lăstari și drajoni. Suprafața pe care se fac astfel de tăieri este de :

UP I Crasna: 1D, 1E, 2D, 2G, 4B, 5C, 9B, 9E, 11D, 11J, 12A, 12D, 13B, 13C, 15A, 16B, 16F, 17A, 17J, 22B, 22C, 22G, 22I, 23E, 29B, 29F, 32C, 32F, 34B, 34H, 34J, 47E, 47F, 49B, 54E, 56A, 56G, 57A, 58A, 58C, 58G, 58I, 59A, 60B, 60F, 60H, 60J, 60L, 60N, 61I, 66I, 66K, 66L, 66M, 67C, 70F, 70G, 71J, 76B, 87-330,25 ha cu 41659 mc

UP II Lipovăț: 24D, 30B, 30C, 32D, 35E, 69A, 69C, 70A, 70E, 70H, 70J, 70K, 85H, 85J, 86I-26,22 ha cu 3343 mc

UP IV Florești: 1D, 4A, 5G, 6A, 11K, 16F, 16G, 23C, 28G, 40C, 46D, 46F, 56C, 65F, 67H, 70B, 71B, 73D, 73F, 73G, 78E, 79A, 80B, 81A-44,52 ha cu 8332 mc

UP V Ivănești: 1A, 1B, 1C, 1D, 1L, 1M, 2B, 2E, 2I, 3A, 3B, 9C, 13B, 13C, 17B, 18, 19A, 19E, 23C, 24B, 34E, 39A, 44G, 46C, 46D, 47D, 53B, 53C, 53F, 54B, 55C, 55E, 55F, 56A, 56D, 57A, 57C, 58D, 58E, 58F, 58G, 58H, 60D, 67C, 77C, 77O, 78A,

78D, 79B, 80A, 80B, 80C, 80D, 82A, 82D, 82I, 82K, 85A, 85B, 86B, 86C, 86E, 90A, 90B, 101A, 101B, 102A, 102H, 102J, 102K, 102O, 104A, 104B, 110A, 135A, 136A-319,21 ha cu 43812 mc

UP VII Solești: 4B, 5A, 5E, 5G, 5H, 11C, 13D, 13J, 13L, 16, 22G, 26E, 26H, 27B, 28C, 29C, 30E, 30H, 30I, 30M, 31A, 31B, 33D, 34E, 34F, 38B, 38D, 42B, 42C, 42H, 43C, 44D, 44I, 45D, 47F, 49B, 50A, 50C, 50E, 58B, 58H, 58L, 58N, 59A, 59B, 60E, 60I, 62D, 63A, 63K, 63L, 64E, 64H, 64L, 64O, 64P, 65A, 65C, 70E, 71D, 94E, 94F, 143E, 143J, 143O, 143Q-334,75 ha cu 31203 mc.

Lucrări de conservare se vor aplica în pădurile supuse regimului de conservare deosebită (SUP M). Regimul special de conservare constituie modul de gospodărire a pădurilor pentru care nu sunt posibile sau admise pe termen lung sau temporar lucrări obișnuite de regenerare, intervențiile speciale silviculturale fiind destinate asigurării sănătății, stabilității și regenerării arboretelor în vederea asigurării permanenței pădurilor respective și a funcțiilor atribuite lor. În aceste arborete sunt propuse doar lucrări speciale de conservare. Lucrările speciale de conservare cuprind o gamă variată de intervenții (în raport cu structura și starea arboretelor respective), toate vizând în principal același scop: menținerea sau creșterea capacității protective.

Suprafața de păduri supuse regimului de conservare deosebită este de 253,44 ha, iar lucrări speciale de conservare se vor executa doar pe 122,30 ha, respectiv în arboretele cu funcții speciale de protecție și de vârste înaintate, la care pe lângă menținerea unei stări de sănătate corespunzătoare, se pune problema și regenerării lente a lor pentru a menține capacitatea de protecție. Volumul anual de extras este de 792 m³ ceea ce indică o intensitate medie de intervenție de cca. 65 m³/ha.

UP I Crasna: 55B, 67B, 67D, 71A, 71F, 73B, 89A-31,07 ha cu 2235 mc

UP II Lipovăț: nu sunt

UP IV Florești: 4D, 5K, 12K, 58B, 59E, 63K-16,77 ha cu 518 mc

UP V Ivănești: 53D, 53E, 110B-6,67 ha cu 525 mc

UP VII Solești: 13B, 65D, 91B, 92D, 92E, 92H, 93L, 94B, 94D, 95B, 95C, 96B, 97C, 97E, 97F, 150, 151A-67,79 ha cu 4639 mc.

Împăduriri se vor face în terenurile goale cât și în terenurile de reîmpădurit, respectiv suprafețele tăiate și din diferite motive, neregenerate încă. Împăduririle se vor face în baza unor compoziții țel stabilite în conformitate cu normele tehnice în vigoare, cu specii corespunzătoare tipurilor de pădure natural fundamentale din zonă. În arboretele în care a fost recoltată masa lemnoasă sau se va recolta în întregime, dacă este cazul se vor face completări ale regenerării naturale. Aceste completări se vor face de asemenea cu specii corespunzătoare din punct de vedere stațional. Terenurile destinate a fi împădurite în prezent însumează 2,77 ha fiind localizate în UP I-ua 11I-1,41 ha, 57C-0,69 ha, UP VII-ua 143D-0,37 ha și 143S-0,30 ha.

Lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor constituie un sistem larg de măsuri silvotecnice cu scopul de a dirija și corecta procesul natural de selecție în scopul realizării obiectivelor urmărite.

În pădurile a căror funcție principală este producția de lemn (păduri din grupa II-a funcțională), prin tăieri de îngrijire se urmărește creșterea productivității și a valorii fondului productiv prin selecționarea și favorizarea în mod progresiv a arborilor corespunzători ca specie, conformare și dezvoltare. Totodată se urmărește reglarea compoziției și a structurii arboretelor în raport cu țelul de producție propus.

În pădurile cu rol de protecție deosebit (păduri din grupa I-a funcțională), tăierile de îngrijire au un caracter deosebit în funcție de rolul pe care-l îndeplinește pădurea urmând să creeze o asemenea compoziție și structură încât acestea să-și mențină și să-și îmbunătățească progresiv funcția de protecție.

Planul lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor grupează următoarele lucrări: degajări, curățiri, rărituri și tăieri de igienă.

Degajările - sunt lucrări care se fac pentru ameliorarea compoziției, creșterii și calității pădurilor. Lucrările se execută la arboretele tinere, în stadiul de desiş. În arboretele de amestec se urmărește favorizarea în masă a speciilor de valoare economică mai mare împotriva speciilor secundare, dar mai repede crescătoare la început. În arboretele pure se urmărește favorizarea creșterii exemplarelor bune, provenite din sămânță, în dauna lăstarilor sau a preexistențelor necorespunzătoare. Suprafața totală de parcurs cu degajări este de 137 ha.

Curățirile - reprezintă lucrarea de îngrijire ce se execută arboretelor aflate în stadiul de nuieliș-prăjiniș. Prin aceste lucrări se urmărește îmbunătățirea calității, creșterii și compoziției arboretelor prin extragerea arborilor rău conformați, accidentați, bolnavi, deperisanți sau uscați, înghesuiți sau aparținând unor specii mai puțin valoroase. Curățirile apar ca operații de selecție în masă, colectivă, dar spre deosebire de rărituri care sunt pozitiv selective, curățirile, prin modul cum acționează sunt negativ selective. Lucrarea duce la grăbirea și dirijarea convenabilă a procesului natural de selecție contribuind esențial la obținerea unor arborete de amestec cât mai bine proporționate sau a unor arborete pure constituite din cât mai multe exemplare valoroase. Lucrarea constituie în același timp și o pregătire pentru trecerea la îngrijirea individuală a arborilor ce urmează a se face prin rărituri. În cadrul O.S. Vaslui, curățiri se vor face pe 1132,3 ha urmând a se extrage un volum de 3720 m³. Aceste valori se referă la cei 10 ani de aplicare ai amenajamentului. Lucrările se fac în arborete cu vârste între 10-25 (30) ani. Intervenția are o intensitate de cca. 3-4 m³ /ha, valoare normală pentru această zonă.

Răriturile - constituie cele mai intensive, dar și cele mai dificile intervenții din cadrul lucrărilor de îngrijire. Acestea se execută periodic începând din stadiul de păriș al arboretelor până în apropierea vârstei de exploatare. Scopul acestor lucrări este

multiplu. Se urmărește o selecție pozitivă prin favorizarea exemplarelor de valoare, bine echilibrate și care asigură o mai rațională folosire a spațiului de creștere în raport cu obiectivul urmărit. Răriturile duc la îmbunătățirea producției cantitative, dar mai ales calitative, la mărirea rezistenței arborilor și arboretelor la adversități, la crearea unei structuri adecvate funcției și chiar la pregătirea arboretelor pentru regenerare. Arboretelor în care se fac rărituri au între 30 și 80 de ani și sunt arborete cu o consistență de regulă de 0,9 sau mai mare. Suprafața decenală de parcurs cu rărituri este de 5520,2 ha, iar volumul ce se va recolta va fi de 111980 m³. Intensitatea medie de intervenție este de cca. 20 m³/ha.

Tăieri de igienă - urmăresc realizarea unei stări fitosanitare corespunzătoare a arboretelor prin extragerea arborilor uscați sau în curs de uscare, ruși sau doborâți, atacați de ciuperci sau insecte sau cei cu vătămări mecanice. În general se înlătură arborii a căror prezență constituie un pericol potențial pentru restul arborilor sănătoși. Aceste tăieri se fac continuu, de fiecare dată când este nevoie. Aceste tăieri se vor face pe întreaga suprafață a ocolului, atunci când este cazul. Pe 2270,94 ha se vor face numai astfel de lucrări, arboretelor respective nepermițând altfel de intervenții. Volumul estimat pentru astfel de intervenții este de 19540 m³/an ceea ce semnifică o intensitate de intervenție practic nesemnificativă, de sub 1m³/an/ha.

Situația produselor secundare și a tăierilor de igienă (valori decenale)

UP	Degajări	Curățiri		Rărituri		Igienă	
	ha	ha	mc	ha	mc	ha	mc
I Crasna	9,3	334,4	1350	617,0	10410	861,58	6960
II Lipovăț	45,9	178,9	610	1051,5	22760	347,32	3130
IV Florești	35,9	145,8	540	1530,7	39160	636,17	5620
V Ivănești	45,1	151,1	220	1306,0	24470	160,57	1540
VII Solești	0,8	322,1	1000	1015,0	15180	265,30	2290
Total:	137,0	1132,3	3720	5520,2	111980	2270,94	19540

Realizarea lucrărilor propuse a fi realizate nu se încadrează în prevederile Anexelor 1 și 2 din Legea nr. 292/2018.

Surse de poluanți

Protecția calității apelor – nu există evacuări de ape tehnologice, uzate direct. Nu există riscul afectării calității solului și a pânzei de apă freatică. Din contra, îngrijirea și menținerea pădurii contribuie atât la reținerea apei, la menținerea pânzei freatice la o anumită adâncime și la menținerea scurgerilor solide la un nivel redus. Aplicarea amenajamentului nu va genera proiecte și lucrări care să aibă ca obiect apele (râurile și pâraiele) din zonă.

Protecția aerului. – singurele surse de emisii în atmosferă le pot constitui cele produse de motoarele cu ardere internă ale utilajelor cu care se execută lucrările de recoltare și colectare a materialului lemnos. Aceste emisii pot fi considerate ca ne semnificative deoarece, utilajele acționează pe perioade scurte, la intervale de timp relativ mari. În concluzie, se poate afirma că valoarea concentrațiilor de poluanți atmosferici din activitățile specifice de gospodărire a pădurilor se încadrează în limitele admise.

Protecția împotriva zgomotului și vibrațiilor – activitatea specifică nu prezintă un impact în afara zonei de lucru.

Protecția împotriva radiațiilor – nu este cazul

Protecția solului și a subsolului – activitatea specifică nu produce factori poluatori pentru solul și subsolul zonei de activitate. Toate prevederile amenajamentului au fost adoptate cu luarea în considerare a protecției solurilor.

Protecția ecosistemelor terestre și acvatice – una din principalele sarcini ale amenajamentului (PP) este aceea de a proteja ecosistemele existente. Toate măsurile de gospodărire au la bază principiul continuității, atât al pădurii cât și al resursei, principii care se pot realiza numai prin protecția sistemelor. Mai mult decât atât, amenajamentul prevede măsuri pentru refacerea acelor ecosisteme forestiere care necesită acest lucru.

La aplicarea prevederilor amenajamentului, trebuie avute în vedere următoarele:

- Activitatea de exploatare forestieră să se desfășoare folosind tehnologii care au un impact minim asupra habitatelor forestiere de interes comunitar;
- Adaptarea periodizării operațiunilor silvice, să se facă așa încât să se evite interferența cu sezonul de reproducere al speciilor de păsări, în special cuibăritul de primăvară și perioadele de împerechere ale păsărilor de pădure;
- Împădurirea cu specii edificatoare pentru habitatele protejate;
- Să se interzică pășunatul și trecerea animalelor domestice prin habitatele prioritare;

- Să se interzică arderea vegetației forestiere și erbacee, atât în interiorul pădurii cât și de pe terenurile din vecinătatea sa;
- Aprinderea focului să fie permisă numai în zone special amenajate din afara habitatelor protejate;
- Ochiurile cu pajiști naturale să nu fie propuse spre împădurire;
- Să se evite construirea de drumuri noi prin habitate protejate;
- Să se interzică abandonarea în aria naturală protejată a deșeurilor de orice natură;
- Zonele în care există specii rare (plante sau animale) trebuie gestionate conform cerințelor de conservare ale acestora.

În vecinătatea ariei de protecție avifaunistică ROSPA0096 Pădurea Miclești se vor executa lucrări care nu vor duce la fragmentarea habitatelor și speciilor de păsări pentru care a fost declarată aria.

Gestiunea deșeurilor

Parchetele pentru exploatarea masei lemnoase formează puncte de lucru dispersate la distanțe mari unele de altele, iar durata procesului de extragere a arborilor este de câteva săptămâni.

Într-un parchet de exploatare a masei lemnoase pot fi utilizate 1-2 fierăstraie mecanice pentru tăierea arborilor și secționarea în sortimente, 1 tractor pentru apropiat lemnul doborât și manevrarea lui în depozitul primar, mașini pentru transportul materialului lemnos.

Principala sursă de poluare o reprezintă procesele de ardere a carburanților la motoarele cu ardere internă ale utilajelor și mijloacelor de transport susmenționate.

Pulberile antrenate în timpul funcționării utilajelor în zona frontului de lucru se disipează în atmosferă, nefiind vorba de trafic intens sau concentrare de utilaje.

Ca deșeuri, în procesul de exploatare a arborilor rezultă cantități nesemnificative de rumeguș și resturi lemnoase de mici dimensiuni (coajă, așchii, crăci) care se vor descompune pe loc îmbogățind solul cu substanțe organice.

Alimentarea cu carburanți și întreținerea utilajelor utilizate în parchetele de exploatare a masei lemnoase se vor efectua în afara perimetrului, la sediul titularului de activitate sau la unități specializate din localitățile apropiate, astfel că nu vor rezulta pe amplasament deșeuri de tipul deșeuri metalice, anvelope uzate, ulei uzat, produse petroliere.

Alte categorii de emisii și deșeuri nu se produc prin punerea în aplicare a amenajamentului silvic al O.S. Vaslui.

Gestionarea substanțelor și preparatelor chimice rezultate – nu este cazul.

Organizarea de șantier

Procesele tehnologice care se vor aplica în perioada 2021-2030 sunt legate de regenerarea, îngrijirea și conducerea arboretelor aflate în administrarea O.S. Vaslui. Extragerea arborilor, în cadrul tăierilor de regenerare sau a celor de îngrijire a arboretelor, se face prin operațiuni mecanizate și se desfășoară după anumite tehnologii de exploatare care presupun atât tehnici specifice de tăiere cât și măsuri de protejare a mediului, de protejare a exemplarelor care rămân.

Exploatarea materialului lemnos se face de către firme specializate atestate (inclusiv de O.S. Vaslui), în baza unui proiect tehnico-economic avizat de ocolul silvic și a unei autorizații de exploatare în care sunt stipulate restricțiile prevăzute de instrucțiunile în vigoare privind termenele, modalitățile și perioadele de recoltare și transport.

Lucrările de îngrijire în arboretele tinere (degajări, curățiri) se execută, în general, nemecanizat, presupunând tehnici simple de execuție, uneltele folosite fiind, de regulă, toporul, cosorul.

Punerea în aplicare a prevederilor amenajamentului silvic nu implică lucrări de excavare, consolidare, dragare, demolare și nici construcții noi.

Prevederi pentru monitorizarea mediului

Pentru activitățile specifice nu sunt necesare anumite dotări sau măsuri pentru limitarea emisiilor de poluanți de mediu sau manifestarea unor factori perturbatori de mediu.

PROTECȚIA AȘEZĂRILOR UMANE ȘI A ALTOR OBIECTIVE DE INTERES PUBLIC

Stabilind obiectivele social-economice și ecologice, amenajamentul actual îmbină strategia ecosistemelor forestiere din zonă cu strategia dezvoltării societății.

Cea mai importantă direcție în care s-a acționat prin amenajamentul actual a fost cea legată de creșterea efectelor de protecție a mediului înconjurător și asigurarea echilibrului ecologic cu referiri speciale la creșterea protecției calității factorilor de mediu, creșterea nivelului de trai și a calității vieții individuale și sociale.

Ca obiective prioritare s-au stabilit:

- conservarea genofondului și ecofondului forestier;
- protecția pădurilor situate în vecinătatea ariilor naturale protejate de interes comunitar;
- protecția solului în terenurile cu pantă accentuată și ameliorarea acestuia în terenurile în care s-au produs alunecări sau în terenurile degradate;
- producerea de masă lemnoasă, calitativ superioară, pentru industria de prelucrare a lemnului și satisfacerea nevoilor locale.

Obiectivele social-economice și ecologice enumerate mai sus și avute în vedere la

reglementarea prin amenajament a modului de gospodărire determină următoarele țeluri de producție și protecție:

- producerea de masă lemnoasă în cantitate cât mai mare și cu parametri calitativi corespunzători sortimentelor industriale obișnuite (lemn de gater, lemn pentru mină, lemn de construcții), pentru arboretele în care se poate organiza producția de masă lemnoasă.

- crearea și menținerea unor structuri de arborete apte de a îndeplini funcțiile de protecție atribuite pentru arboretele în care potrivit legislației în vigoare nu se poate organiza producția de masă lemnoasă.

A2. Amplasarea teritorială

•Localizare geografică și administrativă

Fondul forestier al ocolului este răspândit teritorial în zona mijlocie de deal a Podișului Central Moldovenesc și a Colinelor Tutovei.

Prin așezare și prin formele de relief cuprinse, ocolul se caracterizează ca un ocol tipic de dealuri.

Suprafața ocolului este de 10840.88 ha, aflându-se în totalitate pe raza județului Vaslui.

Suprafața ocolului este constituită din numeroase trupuri mici și mijlocii de pădure, majoritatea având între 200-400 ha, organizate în 5 unități de producție : UP I Crasna-2362,82 ha, UP II Lipovăț-1828,87 ha, UP IV Florești-2588,06 ha, UP V Ivănești-2063,06 ha, UP VII Solești-1998,07 ha).

Organizarea procesului de producție și protecție se face la nivelul unităților de producție. Din acest motiv, s-au întocmit 5 amenajamente, câte unul pentru fiecare unitate de producție și o sinteză a acestora sub forma unui Studiu General pe ocol. Se precizează că aceste amenajamente au intrat în vigoare la **01.01.2021**.

Coordonatele geografice în sistem de proiecție națională Stereo 70 pentru limita de ocol sunt redată în tabelul următor:

Id	NORD	EST	Id	NORD	EST	Id	NORD	EST
0	580614.0514	677572.3560	30	575590.2393	708701.1867	60	550618.8024	728239.8002
1	581133.4935	678996.2940	31	576134.5674	709615.0953	61	550007.4043	726213.0767
2	579450.7138	682364.7912	32	586592.5808	711515.0075	62	551965.1125	724586.3823
3	574777.5305	687789.4065	33	591345.1607	713714.7353	63	551734.3973	717854.9993
4	574614.1308	691276.2229	34	591550.2245	712689.1285	64	538982.2738	712842.7621
5	577530.4870	690322.2889	35	592873.8920	712542.1591	65	558603.4046	708976.2309
6	579214.0783	690912.4487	36	592715.5056	711477.6441	66	560000.6026	702025.4473
7	578249.9766	692630.0011	37	593668.6238	710700.3034	68	558404.6756	699083.9820
8	578902.8518	694620.0405	38	594249.7163	710967.2999	69	558633.3753	697916.5719

9	578674.9600	694671.7000	39	593890.6354	711985.8259	70	568098.7752	693779.2562
10	578509.7447	694355.9395	40	596499.1684	711860.1073	71	567939.9257	692595.3930
11	573358.9937	698048.7654	41	597005.4090	712407.6913	72	568739.1435	692026.5659
12	573135.3234	697114.6689	42	596958.2032	714392.8411	73	570018.5340	691367.1162
13	569274.5718	698463.0582	43	595526.9519	714304.7728	74	569601.7189	690213.0733
14	569850.1945	699622.6838	44	595271.9785	716733.8513	75	570946.9800	688670.7731
15	567466.4576	701793.6945	45	593409.0453	717809.8821	76	570136.2566	687830.7806
16	566589.4704	701949.6139	46	593604.3670	718623.4490	77	572303.0720	686013.0988
17	566773.0892	702444.5479	47	594568.1267	718507.1096	78	571968.1044	684527.9965
18	565869.2103	702918.9504	48	594817.5809	719072.3259	79	570882.9926	683342.4849
19	565497.6320	705366.1538	49	590093.9517	721882.2425	80	568514.7232	684053.8504
20	566452.2811	705109.5635	50	588123.5816	720300.2506	81	569695.5077	678458.6624
21	568309.3863	705540.1418	51	581089.5489	721903.7827	82	568762.1241	677152.3043
22	568857.8029	706062.7164	52	578652.2593	718798.7583	83	569904.7757	677363.4936
23	568232.3829	708603.3060	53	573267.6050	719329.7811	84	572042.6064	674411.4737
24	567127.2601	708790.0290	54	573006.7382	720896.3836	85	575084.5380	677353.6385
25	567329.7488	711123.9470	55	569213.1254	720386.7481	86	576271.5261	677113.3305
26	570086.6221	712559.0276	56	563850.6931	717893.7359	87	577578.1273	675579.6327
27	573873.9847	709084.4989	57	561832.5803	723802.6269	88	578592.7220	676588.5338
28	575709.6395	709654.7748	58	561210.4755	724472.4511	89	578910.4980	676390.1896
29	575137.3804	708757.6522	59	560471.0585	723176.9511	90	580213.8779	678010.7087

Limite

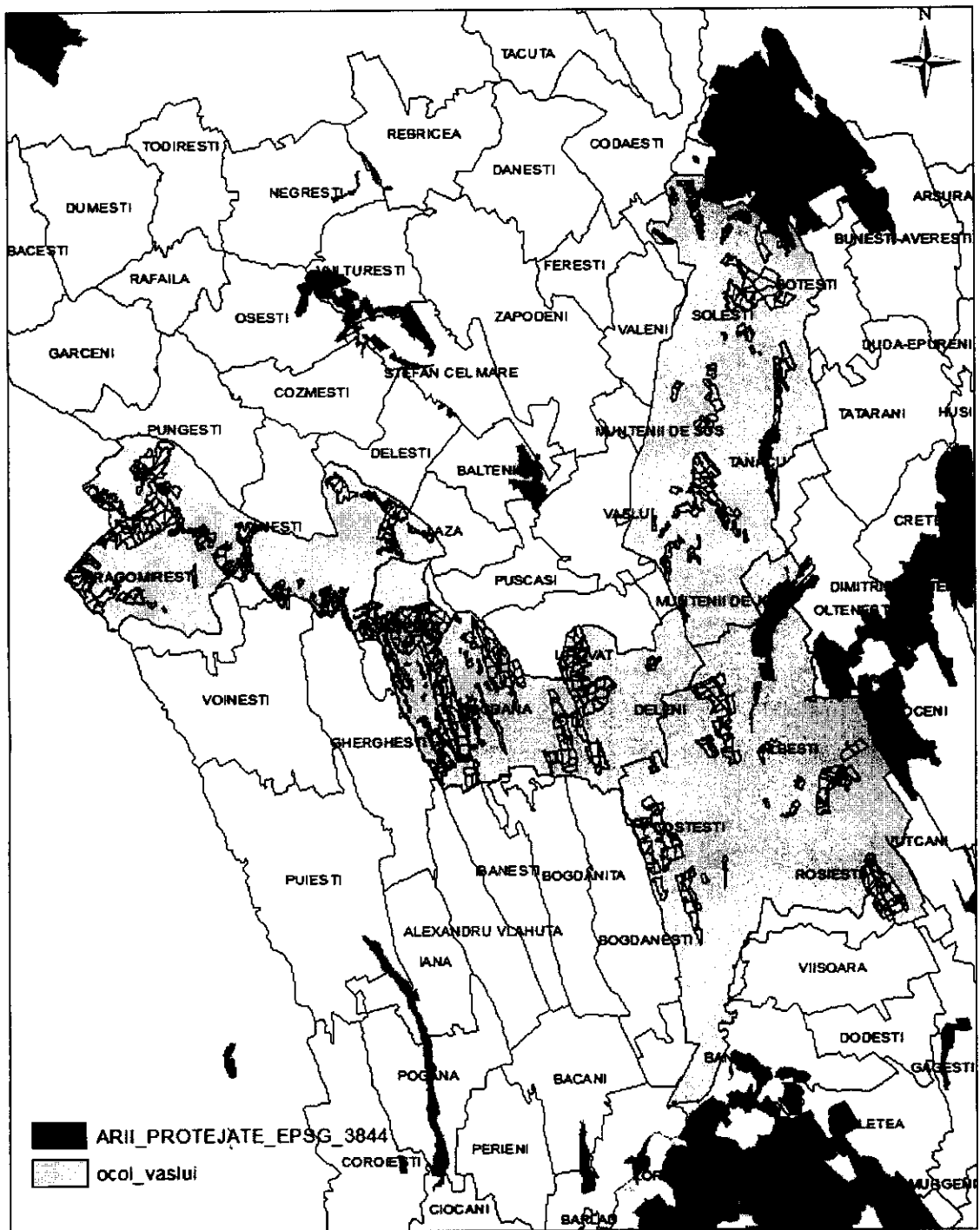
Limitele teritoriale ale ocolului sunt naturale (pârâie, culmi), artificiale (căi de comunicație) și convenționale.

Limita ocolului este materializată pe teren prin semne amenajistice specifice, confecționate în conformitate cu instrucțiunile tehnice în vigoare (semne "H" materializate pe arbori cu vopsea roșie). De asemenea, pentru delimitarea de proprietățile vecine s-au folosit borne de beton, iar în unele cazuri șanțuri de pământ și gardurii vii.

Prezentarea sintetică a vecinătăților și limitelor :

Punctul cardina l	Vecinătăți	Deținătorul	Limite	
			Felul	Denumirea
Nord	O.S. Brodoc -VS	RNP - ROMSILVA	Naturale și convenționale	DN Bacău - Vaslui, DJ Pungești-Bleşca, Dl. Valea Mare, Dl. Dolești, Pr. Valea Caselor, Dl. Chițocului, Dl. Lipovăț, DN Vaslui-Bîrlad, DN Vaslui-Iași,

	O.S. Dobrovăț-IS			Pr. Saresa, Cl. Ciofeni, DJ Rateșu-Telejna, DJ Lipovăț-Muntenii de Jos, drumuri de pământ Băcăoani-Bahnari
			Convenționale	DN Iași-Bîrlad, DJ Miclești-Boțești
Sud	O.S. Bîrlad-VS	RNP-ROMSILVA	Naturale convenționale	și Pr. Bogdănița, DJ Dinga-Buda-Orgoiești, Dl. Cetății, Cl. Belzeni
	O.S. Epureni-VS		Naturale convenționale	și Râul Bârlad, drum Tupilați-Gura Idrici, Gară Roșiești
Est	O.S. Huși	RNP-ROMSILVA	Naturale convenționale	și Dl. lui Bârsan, Dl. Vladnic, Dl. Vutcani, DC Boțești, DJ Miclești-Huși, Cl. Gugești, Pr. Bălțați
Vest	O.S. Traian, O.S. Zeletin-BC	RNP-ROMSILVA	Naturale	Limită de județ (Cl. Colonești)
	O.S. Bârlad - VS		Naturale	Dl. Miceștilor, Pr. Caselor

Geologie

Substratul litologic este caracterizat prin prezența formațiunilor de molasă argilo-nisipoasă, exceptând zonele mai înalte (partea dreaptă a r. Racova), unde predomină argilele, nisipurile și cineritele andezitice formate în Meoșian, cât și zonele joase de câmpie (luncă) cu depozite aluvionare și loessoide aparținând cuaternarului nediferențiat. Disponerea majoritară a straturilor de argilă și nisipuri prezintă pe anumite porțiuni alternanțe de marne și gresii care au favorizat apariția de soluri evolute, expuse uneori proceselor de degradare (eroziune sau alunecare).

Geomorfologie

Relieful este caracteristic zonei deluroase cu culmi prelungi la sud se axa Vaslui-r. Racova și cu fragmentare deluroasă la nord. Configurația terenului este predominant undulată și parțial frământată sau plană (platouri, lunci). Expoziția predominantă este cea parțial însoțită, iar înclinarea medie majoritară la nivel de ocol este de până la 15g. Majoritatea pădurilor din ocol sunt situate la altitudini cuprinse între 201-400 m (78%).

Hidrologie

Rețeaua hidrografică este alcătuită din râurile Bârlad, Vaslui, Racova, Tutova incluzând pârâurile afluate, densitatea medie fiind de cca. 0,35-0,40 km/km². Principalele pârâuri sunt: Șipotul Poienii, Valea Analoage, Pârvești (UP I), Corbu, Făgădău, Bogdana, Căpușeni (UP II), Simila, Oprișița, Valea Caselor, Humăria, Fundu Luncii, Gâdeasa (UP IV), Lipova, Hârșova (UP V) și Lunca, Sarasa, Enache, Horzești, Bălțați (UP VII).

Regimul hidrologic este de tip continental (H VIII), cu alimentare majoritar pluvială (debit mare primăvara, viituri dese vara și la începutul toamnei, scurgeri reduse).

Climatologia

Clima specifică teritoriului ocolului este de tip continentală de dealuri acoperite cu păduri, corespunzătoare provinciei IIBp2. După Koppen zona se încadrează în provincia Df.

Regimul termic specific zonei studiate se caracterizează printr-o temperatură medie anuală de 9,2 grade C, cu valori medii lunare cuprinse între - 4.2 grade C și 21.0 grade C.

Regimul precipitațiilor se caracterizează printr-o medie anuală de 531 mm, cu variații lunare între 30 mm și 82 mm.

Vânturile dominante au viteze medii relativ mici de 3,5-4,0m/s și frecvențe medii

anuale de 13-22%.

Soluri

În urma cartării a rezultat că majoritatea solurilor (68%) aparțin clasei luvisoluri, urmată de clasa antrisoluri (9%), cernisoluri (8%), protisoluri și cambisoluri (câte 7%), pelisoluri (1%).

Tipuri de stațiune

Teritoriul amenajat este răspândit pe trei etaje fitoclimatice de vegetație:

- etajul deluros de gorunete, fâgete și goruneto-fâgete (FD3) 79%
- etajul deluros de cvercete cu stejar, gorun și amestecuri (FD1) 13%
- etajul de silvostepă (Ss) 8%

Tipuri de pădure

Tipurile de pădure reprezentative în teritoriul amenajat sunt următoarele :

- Șleauri de deal cu gorun (40%)
- Fâgete amestecate (19%)
- Fâgete pure de dealuri (12%)
- Șleauri de deal cu gorun, stejar (10%)

A3. Lucrări silvice în vecinătatea situri Natura 2000

În limitele teritoriale ale Ocolului Silvic Vaslui sunt următoarele arii naturale protejate: ROSPA0096 Pădurea Miclești, ROSCI0041 Coasta Rupturile Tanacu și ROSPA0162 Mânjești.

Ocolul Silvic Vaslui se suprapune cu ROSPA0096 Pădurea Miclești în u.a. 148Ad teren administrativ, aflat în fond forestier în suprafață de 0,91 ha, cantonul Miclești U.P. VII Solești, iar ***amenajamentul silvic nu prevee lucrări silvice în următorii 10 ani pentru aceasta unitate amenajistică.***

În vecinătatea sitului ROSPA0096 Pădurea Miclești, pe o raza de 500 m, amenajamentul prevede lucrări în următoarele unități amenajistice: 62A,B,E, 63A,H,I, 150, 151A.

Situația u.a. din vecinătatea sitului ROSPA0096 Pădurea Miclești

UP	UA	Supraf (ha)	Compoziți a	Lucrări propuse	Volum de extras (mc)
VII Solești	62A	31,81	10Sc	Rărituri	183
	62B	1,68	8Sc1Mj1Sl	Curățiri	11
	62E	2,01	6Fr4Mj	Rărituri	28
	63A	10,00	9Sc1Nu	Tăieri în crâng simplu	1689
	63H	4,95	9Sc1Fr	Rărituri	55
	63I	3,72	9Pin1Dt	Rărituri	82
	150	9,95	10Sc	Tăieri de conservare	995
	151 A	9,14	10Sc	Tăieri de conservare	914
Total:	x	73,26	x	x	3957

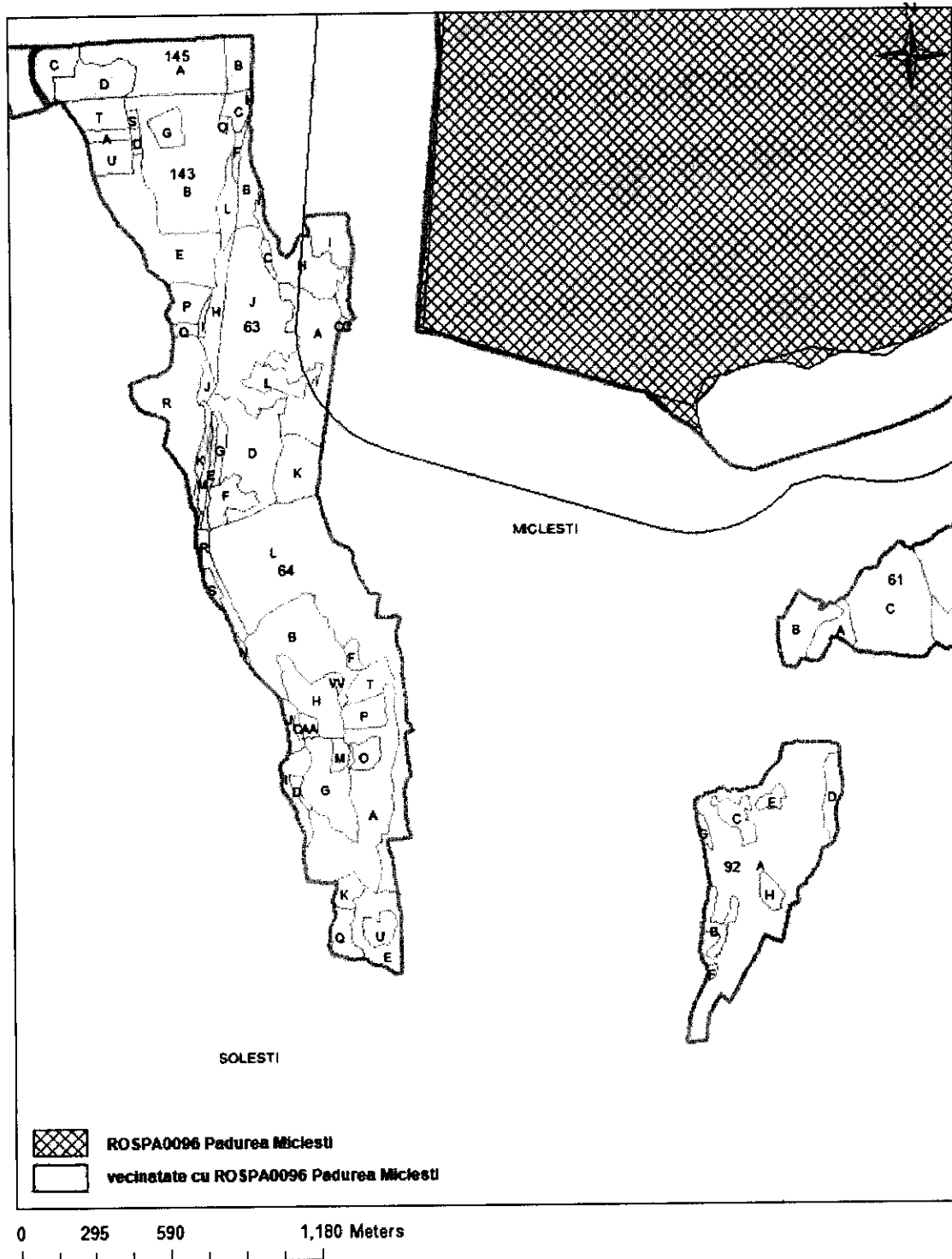
Unitățile amenajistice 62A,B,E în suprafață de 35,50 ha fac parte din trupul „Delești,, situat în partea de sud a localității Miclești. Acesta este constituit preponderent din salcâm (90%), care la vârsta maturității atinge înălțimi de 16-18 m. În amestec cu salcâmul, apar sporadic sălcioară (*Eleagnus angustifolia*), frasin (*Fraxinus excelsior*), mojdrean (*Fraxinus ornus*). Pe unele porțiuni cu pantă domoală și sol mai bogat se întâlnesc parcele fără salcâm, cum este cazul ua 62E constituită doar din frasin-60% și mojdrean-40%, având consistența aproape plină (0,9) și care la 70 de ani pot atinge 18-20 m înălțime. Etajul arbustiv este reprezentat de păducel (*Crataegus monogina*), porumbar (*Prunus spinosa*), măceș (*Rosa canina*) și soc (*Sambucus nigra*).

Unitățile amenajistice 63A,H,I în suprafață de 18,67 ha fac parte din trupul „Baraj,, situat pe versantul estic al lacului de acumulare Solești, la vest de drumul național 24 Vaslui-Iași. Ua 63A și H sunt tot arborete de salcâm (90%) în care apar diseminat exemplare de frasin (*Fraxinus excelsior*), nuc (*Juglans regia*), mojdrean (*Fraxinus ornus*). Consistența acestor arborete este de 0,8-0,9. La maturitate salcâmul poate atinge înălțimi de 15-17 m. O notă aparte o constituie arboretul din ua 63I, situat pe un platou, constituit din pin negru (*Pinus nigra*)-90% și frasin (*Fraxinus excelsior*), paltin de munte (*Acer pseudoplatanus*)-10%. Consistența arboretului este 0,9, la 60 de ani pinul putând atinge 13-15 m înălțime. Subarboretul este reprezentat de păducel (*Crataegus monogina*), porumbar (*Prunus spinosa*) și măceș (*Rosa canina*).

Parcelele 150 și 151A constituie trupul „Gugu II,, , fiind situate la sud de drumul județean Miclești-Huși, având o suprafață de 19,09 ha. Cele două arborete sunt constituite integral din salcâm, având consistența 0,9. La vârsta de 30 de ani salcâmul are înălțimi de 15-17 m. Subarboretul este destul de slab dezvoltat în interiorul pădurii,

fiind constituit din cătină (*Hippophae rhamnoides*), sălcioară (*Eleagnus angustifolia*), păducel (*Crataegus monogina*), porumbar (*Prunus spinosa*) și măceș (*Rosa canina*).

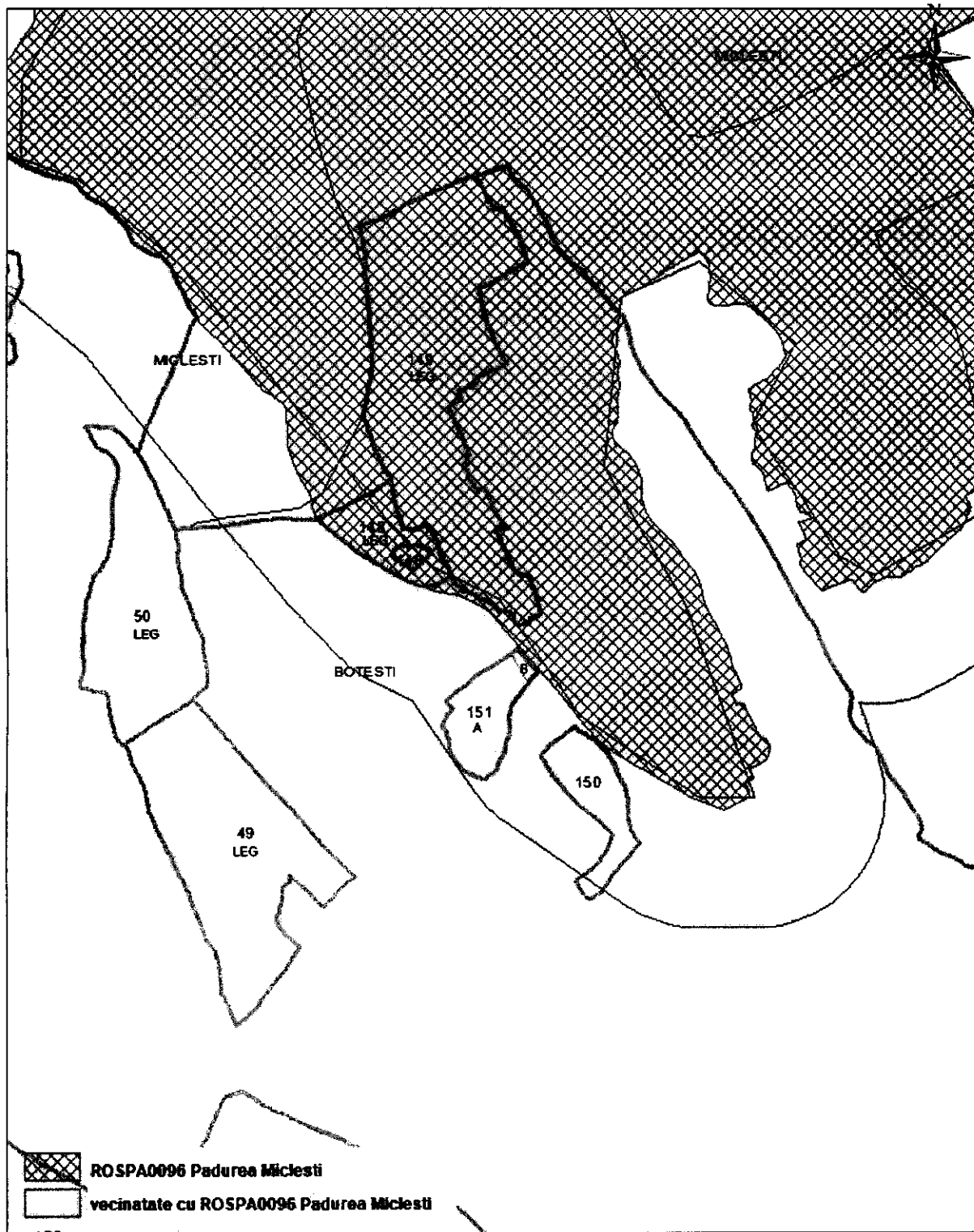
Vecinatate cu ROSPA0096 Padurea Miclesti I

Vecinatate cu ROSPA0096 Padurea Miclesti II

Vecinatate cu ROSPA0096 Padurea Miclesti III

0 295 590 1,180 Meters

Amenajamentul Ocolului Silvic Vaslui – UP VII Solești prevede următoarele lucrări silvice în parcelele ce se află în vecinătatea sitului ROSPA0096 Pădurea Micleşti:

- **tăieri de conservare** în ua 150 - 9,95 ha/995 mc, 151A-9,14 ha/914 mc, tăieri în crâng simplu în ua 63A-10,00 ha/1689 mc,
- **rărituri** în ua 62A-31,81 ha/183 mc, 62E-2,01 ha/28 mc, 63H-4,95 ha/55 mc, 63I-3,72 ha/82 mc, 151B-0,55 ha/4 mc,
- **curățiri** în ua 62B-1,68 ha/11 mc

În vecinătatea *sitului ROSCI0041 Coasta Rupturile Tanacu*, amenajamentul prevede lucrări în următoarele unități amenajistice: 97D,E,F,G,I.

Situația u.a. din vecinătatea sitului ROSCI0041 Coasta Rupturile Tanacu

UP	UA	Supraf (ha)	Compoziți a	Lucrări propuse	Volum de extras (mc)
VII Solești	97 D	20,26	10Sc	Curățiri	60
	97E	2,30	9S11Sc	Tăieri de conservare	129
	97F	0,62	8Sc2S1	Tăieri de conservare	36
	97 G	0,37	10Sc	Curățiri	1
	97I	5,97	10Sc	Rărituri	56
Total:	x	29,52	x	x	282

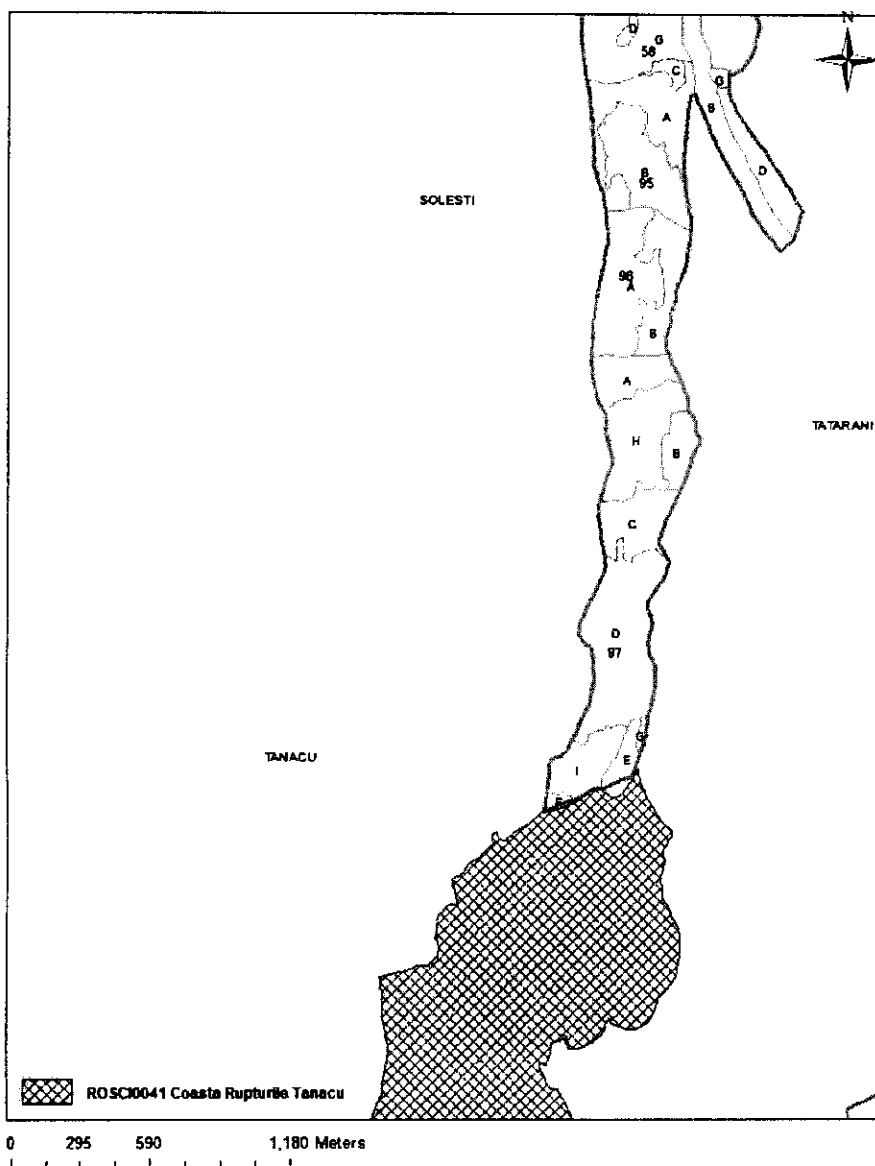
Amenajamentul Ocolului Silvic Vaslui – UP VII Solești prevede următoarele lucrări silvice în parcelele ce se află în vecinătatea sitului ROSCI0041 Coasta Rupturile Tanacu:

- **tăieri de conservare** în ua 97E-2,30 ha/129 mc, 97F-0,62 ha/36 mc,
- **rărituri** în ua 97I-5,97 ha/56 mc,
- **curățiri** în ua 97G-0,37 ha/1mc.

Unitățile amenajistice 97D,E,F,G,I în suprafață de 29,52 ha fac parte din trupul „Rediu Scurt-Benești,„. Compoziția arboretelor din ua 97D,G,I este de 100% salcâm. În ua 97E preponderentă este sălcioara (*Eleagnus angustifolia*)-80% alături de salcâm-20%, iar ua 97F este constituit din salcâm 80% și sălcioară 20%. Mai pot apărea diseminat exemplare de frasin (*Fraxinus excelsior*) și mojdrean (*Fraxinus ornus*). Consistența acestor arborete este de 0,8-0,9. La maturitate salcâmul poate atinge înălțimi de 14-16 m. Subarboretul este reprezentat de păducel (*Crataegus monogina*), porumbar (*Prunus*

spinosa) și măceș (*Rosa canina*).

Vecinatate cu ROSCI0041 Coasta Rupturile Tanacu

Informații privind situri Natura 2000

Situl Natura 2000 ROSPA0096 Pădurea Miclești, în suprafață de 8604,7 ha și a fost declarat în baza Hotărârii Guvernului nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică, ca parte integrantă a rețelei ecologice Natura 2000 în România.

Situl ROSPA0096 Pădurea Miclești are Plan de management și regulament aprobat prin Ordinul al Ministrului Mediului, Apelor și Pădurilor nr. 1018 din 31.05.2016.

Pentru implementarea prezentului amenajament silvic se vor respecta măsurile de conservare impuse prin Planul de management al ROSPA0096 Pădurea Miclești.

Caracteristici generale ale sitului ROSPA0096 Pădurea Miclești:

Cod	Clase habitate	Acoperire (%)
N06	Râuri, lacuri	0,13
N07	Mlaștini, turbării	2,10
N12	Culturi(teren arabil)	29,44
N14	Pășuni	10,15
N15	Alte terenuri arabile	19,38
N16	Păduri de foioase	32,39
N21	Vii și livezi	1,87
N23	Alte terenuri artificiale(localități, mine)	4,41
N26	Habitat de păduri(păduri în tranziție)	0,13

Există 43 specii de păsări listate în Anexa I a Directivei Păsări, redată în tabelul următor:

Specie				Populație						Sit				
Grup	Cod	Denumire științifică	S	NP	Tip	Marime		Unit. masura	Categ. CIR/IVIP	Calit. date	AIBIC			
						Min.	Max.				Pop.	Conserv.	Izolare	Global
B	A247	<i>Alauda arvensis</i> (Ciocârlie de câmp)			R				P		D			
B	A256	<i>Anthus trivialis</i> (Fâsă de pădure)			R				C		D			
B	A404	<i>Aquila heliaca</i>			C	5	7	i	R		B	B	C	C
B	A221	<i>Asio otus</i> (Ciuf de pădure)			R				C		D			
B	A087	<i>Buteo buteo</i> (Șorecar comun)			R	2	3	p	C		C	B	C	C
B	A087	<i>Buteo buteo</i> (Șorecar comun)			C	5	12	i	C		C	B	C	C
B	A224	<i>Caprimulgus europaeus</i>			R	5	6	p	C		D			
B	A031	<i>Ciconia ciconia</i>			R	2	3	p	C		C	B	C	C
B	A031	<i>Ciconia ciconia</i>			C	1500	2000	i	C		C	B	C	C
B	A373	<i>Coccothraustes coccothraustes</i> (Botgros)			R				C		D			
B	A207	<i>Columba oenas</i> (Porumbel de scorbura)			R				C		D			
B	A208	<i>Columba palumbus</i> (Porumbel gulerat)			C				P		D			
B	A113	<i>Coturnix coturnix</i> (Prepelita)			R				C		D			
B	A122	<i>Crex crex</i>			R	5	10	p	C		D			
B	A212	<i>Cuculus canorus</i> (Cuc)			R				C		D			

B	A238	Dendrocopos medius			P	11	14	p	P	M	C	B	C	B
B	A429	Dendrocopos syriacus			R	15	20	p	C		D			
B	A379	Emberiza hortulana			R	30	40	m	C		D			
B	A103	Falco peregrinus			C	3	5	i	C		D			
B	A099	Falco subbuteo(Șoimul rândunelelor)			R	1	3	p	C		D			
B	A096	Falco tinnunculus(Vânturel roșu)			R	6	10	p	C		D			
B	A299	Hippolais icterina(Frunzărită galbenă)			R				R		D			
B	A251	Hirundo rustica(Rândunică)			R				C		D			
B	A233	Jynx torquilla(Capintortură)			R				C		D			
B	A338	Lanius collurio			R	20	25	p	C		D			
B	A339	Lanius minor			R	10	12	p	C		D			
B	A246	Lullula arborea			R	4	5	p	C		D			
B	A271	Luscinia megarhynchos(Privighetoare roșcată)			R				C		D			
B	A230	Merops apiaster(Prigorie)			R				C		D			
B	A383	Miliaria calandra(Presură sură)			R				P		D			
B	A262	Motacilla alba(Codobatură albă)			R				C		D			
B	A260	Motacilla flava(Codobatură galbenă)			R				P		D			
B	A277	Oenanthe oenanthe(Pietrar sur)			R				C		D			
B	A337	Oriolus oriolus(Grangur)			R				P		D			
B	A214	Otus scops(Ciuș)			R				C		D			
B	A273	Phoenicurus ochruros(Codroș de munte)			R				R		D			
B	A234	Picus canus			R	12	15	p	C		D			
B	A249	Riparia riparia(Lăstun de mal)			R				C		D			
B	A276	Saxicola torquata(Mărăcinar negru)			R				C		D			
B	A361	Serinus serinus(Cănăraș)			R				C		D			
B	A210	Streptopelia turtur(Turturică)			R				C		D			
B	A311	Sylvia atricapilla(Silvie cu cap negru)			R				C		D			
B	A310	Sylvia borin(Silvie de grădină)			R				C		D			
B	A309	Sylvia communis(Silvie de câmp)			R				C		D			
B	A232	Upupa epops(Pupăză)			R				C		D			

Descrierea speciilor de păsări

A247 Alauda arvensis (Ciocârlie de câmp) – Ciocârlia este o specie cu răspândire în toată Europa și Asia. Cuibăritul se desfășoară între lunile iunie-august, perechile monogame formându-se relativ devreme în aprilie-mai. Populația europeană este relativ mare, însumând între 40.000.000 – 80.000.000 de perechi cuibăritoare.

A256 Anthus trivialis (Fâsa de padure) – Specia are o distribuție paleartică, cuprinzând toată Europa (cu excepția Irlandei și Islandei) și mare parte din zona temperată a Asiei. Este prezentă pe tot teritoriul României cu excepția unor porțiuni din Câmpia Română, Dobrogea și Câmpia de Vest. Sosește de obicei în luna aprilie și pleacă în luna august-septembrie. Este migratoare pe distanță lungă, iernând în Africa Subsahariană și India.

A404 Aquila heliaca – Este o specie răspândită în centrul și estul continentului European. Populația europeană a speciei este foarte mică, cuprinsă între 850-1400 de perechi. Sosește din cartierele de iernare în martie. Femela depune 2-3 ouă până la mijlocul lunii aprilie. Incubația durează în medie 43 de zile și puii devin zburători la 60-65 de zile, însă rămân dependenți de părinți încă 14-21 de zile.

A221 Asio otus (Ciuf de padure) – Specia are o distribuție largă în toată emisfera nordică, fiind distribuită pe arii largi în Europa. Cuibărește în zăvoaie, liziere de păduri deschise sau fragmentate, în crângurile dintre terenurile arabile, arbori izolați din terenuri deschise, aliniamente de arbori sau arbori mari (în special conifere) unde formează colonii de iernare. Grupurile de iernare pot fi formate din zeci sau chiar sute de indivizi care rămân în colonie până la sfârșitul lunii februarie. Este o specie comună în România. Femela clocește, timp de 26 - 28 de zile, perioadă în care este hrănită de către mascul. Puii părăsesc cuibul după aproximativ 21 de zile dar rămân în vegetația din zona cuibului și sunt hrăniți de către adulți.

A087 Buteo buteo (Sorecar comun) – Specia are o distribuție largă în vestul Palearticului, în special în Europa, din zona Mediteranei până în Scandinavia. Perioada de reproducere începe în Europa de obicei în martie - aprilie. Depunerea ouălor are loc începând cu sfârșitul lunii martie, femela depunând 2-4 ouă, pe care le clocesc timp de 33-38 de zile. Puii părăsesc cuibul după 50 - 60 de zile. Perechile cuibăresc izolat. Își construiește cuibul în interiorul suprafețelor forestiere, însă la distanță mică de lizieră.

A224 Caprimulgus europaeus (Caprimulg) – Caprimulgul este caracteristic zonelor deschise, aride reprezentate de rariști ale pădurilor de conifere sau de amestec și în pășuni. Penajul este gri-maron și asigură un camuflaj excelent în timpul zilei, când se odihnește pe crengile copacilor creând impresia unui ciot sau a unei așchii mari din scoarța copacului. Se hrănește cu insecte ce zboară la crepuscul sau noaptea, pe care le prinde în zbor. Sosește din cartierele de iernare în a doua parte a lunii aprilie și început de mai. Femela depune în mod obișnuit 1-3 ouă între a doua parte a lunii mai și începutul lunii iulie. Incubația durează în jur de 17-18 zile, puii devin zburători la 16-19 zile și sunt îngrijiți în tot acest timp de către femelă.

A031 Ciconia ciconia (Barza alba) – Specia cuibărește în România, fiind prezentă la noi doar în perioade de cuibărit. Sosește începând cu luna martie și pleacă înapoi în cartierele de iernare la sfârșitul lui august - începutul lui septembrie. Foarte puține exemplare rămân peste iarnă. Perioada de reproducere începe la sfârșitul lunii martie / începutul lunii aprilie. Femela depune de obicei 4 ouă, pe care le clocesc ambii părinți. Incubarea durează 33-34 de zile. Puii devin zburători la 58-64 de zile.

A373 Coccythraustes coccythraustes (Botgros) – Specia are o distribuție largă, cuibărește în România, fiind o specie sedentară. Înregistrează mișcări ample pe timpul iernii, în funcție de disponibilitatea resurselor de hrană. Cuibărește în habitate forestiere, în special în păduri de foioase cu carpen, în amestec cu cvercinee sau alte specii. Uneori apare și în păduri de amestec cu rășinoase, în special în partea joasă a acestora.

A207 Columba oenas (Porumbel de scorbura) – Specie destul de larg răspândită în păduri. Se hrănește pe câmp, adesea departe de cuib.

A208 Columba palumbus (Porumbel gulerat) – Sezonul de împerechere începe în luna aprilie, când sunt depuse două ouă pe care părinții le vor cloci cu rândul, timp de 17 zile. Puii părăsesc cuibul la 29-35 de zile după ce au ieșit din ou, uneori și mai devreme, dacă le este deranjat cuibul.

A113 Coturnix coturnix (Prepelita) – Specie întâlnită pe câmpuri deschise cu lanuri de cereale paioase și pasuni.

A122 Crex crex – Cristelul de câmp este o specie prezentă pe cea mai mare parte a continentului european. Sosește din cartierele de iernare în a doua parte a lunii aprilie. Femela depune de obicei 8-12 ouă la sfârșitul lunii mai. Incubația durează în medie 19-20 de zile și este asigurată numai de către femelă. Puii pot părăsi cuibul după o zi sau două. Sunt hrăniți în continuare de către femelă încă 3-4 zile, după care se hrănesc singuri. Puii devin zburători la 34-38 de zile. Distrugerea și degradarea habitatelor reprezentate de pășunile umede, distrugerea pontelor și a cuiburilor în timpul cositului în cazul pășunilor și al recoltării în cazul culturilor sunt principalele pericole ce afectează specia.

A212 Cuculus canorus (Cuc) – Este o specie migratoare care se reproduce în România. Sosește începând cu jumătatea lunii aprilie și pleacă spre locurile de iernare în lunile august-septembrie. Perioada de reproducere începe de la sfârșitul lunii aprilie și ține până în luna iunie. Este o specie cu parazitism de reproducere obligatoriu, femela fiind capabilă să depună un ou în cuibul unei specii gazdă, eliminând în același timp un ou al acesteia. Principala amenințare asupra speciei este intensificarea agriculturii și implicit, utilizarea intensivă a pesticidelor în agricultură, fapt ce duce la diminuarea resurselor de hrană (insecte), atât pentru specie în sine, cât și pentru speciile gazdă (fapt care influențează indirect succesul de reproducere al cucului).

A238 Dendrocopos medius - Ciocănitoare de stejar cuibărește în centrul și sudul Europei în pădurile mature cu frunze căzătoare, în special în cele de stejar și carpen. Perioada de reproducere poate începe devreme, chiar în luna februarie, iar depunerea ouălor are loc începând cu luna aprilie. Incubarea durează 11-14 zile. Puii devin

zburători la 20-26 de zile. Păsările cuibăresc izolat, teritoriul unei perechi poate varia în funcție de calitatea habitatului (în special disponibilitatea de hrană). Cuiburile sunt amplasate în scorburi excavate în trunchiul arborilor, în special a celor morți sau lâncezi.

A429 Dendrocopos syriacus – Ciocănitoarea de grădini este caracteristică zonelor deschise și este prezentă și în păduri de foioase și conifer, acolo unde trunchiurile copacilor depășesc 25 cm în diametru. Este o specie sedentară. Femela depune 3-7 ouă în lunile aprilie și mai. Incubația durează în jur de 10-14 zile și este asigurată de ambii părinți. Puii sunt îngrijiți de ambii părinți și devin zburători la 23-25 de zile. Rămân în preajma părinților pentru încă aproximativ două săptămâni fiind hrăniți de ambii părinți.

A379 Emberiza hortulana – Este o specie larg răspândită pe continentul european. Migrează în stoluri mici formate din 5-50 de exemplare. Specia are tendința de a cuibări oarecum grupat și de aceea este dificil de apreciat densitatea perechilor. Sosește din cartierele de iernare în aprilie. Este o specie monogamă. Femela depune în mod obișnuit 4-5 ouă. Incubația durează 11-12 zile, fiind asigurată de către femelă. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și devin zburători după 12-13 zile. Depune o singură pontă pe an. Degradarea habitatelor, intensificarea agriculturii și braconajul au un efect semnificativ asupra populației. Păstrarea unui mozaic de habitate cu prezența pâlcurilor de copaci și a arbuștilor în zonele deschise agricole contribuie la conservarea speciei.

A099 Falco subbuteo (Șoimul rândunelelor) – În România specia cuibărește pe o arie largă, din Delta și Lunca Dunării, până în zonele de dealuri înalte și depresiuni intramontane. Perioada de reproducere începe în luna mai. Depunerea ouălor are loc începând cu luna mai, femela depunând 2-4 ouă, pe care le clocesc timp de 28-33 de zile. Puii părăsesc cuibul după 28-34 de zile. Perechile cuibăresc izolat, teritorial. Ocupă cuiburi folosite de alte specii, în special din familia Corvidelor, dar și cuiburi ale altor specii de răpitoare. Cuiburile pot fi folosite ani consecutivi (nu neapărat de aceiași pereche).

A096 Falco tinnunculus (Vânturel roșu) – Este o specie migratoare pe întreg arealul de răspândire. Sosește în Europa începând cu sfârșitul lunii aprilie - începutul lunii mai și pleacă înspre cartierele de iernare la sfârșitul lunii septembrie. Perioada de reproducere începe în luna mai. Depunerea ouălor are loc începând cu sfârșitul lunii mai, femela depunând 3-4 ouă, pe care le clocesc ambele sexe, timp de 22-28 de zile. Puii părăsesc cuibul după 26-30 de zile. Perechile cuibăresc mai ales colonial, dar și izolat, unde găsesc cuiburi disponibile. Ocupă cuiburi folosite de alte specii, din familia Corvidelor.

A299 Hippolais icterina (Frunzărița galbenă) – Cuibărește în păduri, inclusiv în pădurile de stejar sau mixte cu subarboret, pâlcuri de mesteacăn sau pin, mărăcinișuri, sau în parcurile din localități, grădini, livezi. Preferă vecinătatea apelor din pădurile din câmpie și din văile râurilor. În România și Republica Moldova este răspândită mai ales la câmpie, în grădini și păduri cu frunze căzătoare, care au subarboret bogat, dar și în păduri mixte, manifestând o preferință pentru vecinătatea apelor. Ponta este depusă de la

începutul lunii mai și conține 4-6 ouă roz-violacee, stropite cu puncte și pete întunecate. Clocitul este asigurat de ambele sexe, însă pe ouă stă mai mult femela, incubajia durând 12-14 zile. Părinții hrănesc puii la cuib timp de 13-14 zile, după care aceștia devin zburători și părăsesc cuibul. Timp de zece zile ei continuă să fie hrăniți încă de părinți. O pereche depune o pontă pe an, însă când cuibul este distrus depun a doua pontă. Hrana constă din insecte adulte, dar și omizi, diverse larve, afide, melci, păianjeni etc.

A251 *Hirundo rustica* (Rândunica) – Specie de pasăre cântătoare de talie mică, cuibărește în România, fiind migratoare. Sosește de obicei începând cu sfârșitul lunii martie și pleacă înapoi spre locurile de iernare spre sfârșitul lunii septembrie / începutul lunii octombrie. Perioada de reproducere începe în luna aprilie, când păsările sosite din migrație ocupă teritoriile și cuiburile din anii precedenți, sau construiesc altele noi. Depunerea ouălor are loc începând cu luna aprilie, femela depunând 2-7 ouă, pe care le clocește 13-16 zile. Puii părăsesc cuibul după 18-27 zile. Principala amenințare la adresa speciei este intensificarea agriculturii. Folosirea pe scară largă a pesticidelor a dus la reducerea semnificativă a insectelor, principala sursă de hrană. Suplimentar, distrugerea cuiburilor (în special datorită deranjului) și dispariția locurilor de cuibărit constituie amenințări la adresa speciei.

A233 *Jynx torquilla* (Capîntortura) – În România specia cuibărește pe întreg teritoriul țării, din zona Deltei Dunării, până în zonele dealurilor submontane. Sosește începând cu sfârșitul lunii martie și pleacă în luna august. Este migratoare de distanță lungă, iernând în Africa. Perioada de reproducere începe în luna aprilie, iar depunerea ouălor are loc începând cu luna mai. Femela depune de obicei 7-12 ouă, pe care le clocesc ambele sexe. Incubarea durează 11-12 zile. Puii devin zburători la 20-22 de zile. Păsările cuibăresc izolat, teritoriul unei perechi poate varia în funcție de calitatea habitatului (în special disponibilitatea de hrană). Cuiburile sunt amplasate în scorburi existente în trunchiul arborilor. Declinul pe termen lung al speciei a fost asociat cu schimbările climatice, în special cu creșterea cantității de precipitații în sezonul de cuibărit. Fiind dependentă de arbori maturi pentru cuibărit, amenințarea majoră o constituie tăierea arborilor de pe pajiști/pășuni. Suplimentar, procesul de întinerire a livezilor poate avea consecințe negative, mai ales dacă se face concomitent pe suprafețe mari.

A338 *Lanius collurio* (Sfrancioc rosiatic) – Specia cuibărește în România, fiind migratoare. Sosește de obicei începând cu sfârșitul lunii aprilie / începutul lunii mai și pleacă înapoi spre locurile de iernare spre sfârșitul lunii august. Specia are nevoie de habitate naturale sau seminaturale pentru cuibărire. De asemenea, prezenta tufelor este obligatorie, astfel că eliminarea completă a acestora la curățirea pășunilor are un efect negativ accentuat. Un alt factor negativ semnificativ este intensificarea agriculturii cu utilizarea pe scară largă a pesticidelor - fenomen care duce la reducerea sursei de hrană și colapsul populațiilor. De aceea, densitățile sunt mai mari în zonele cu agricultură tradițională

A339 Lanius minor (Sfrâncioc cu fruntea neagră) – Specia cuibărește în România, fiind migratoare. Sosește de obicei începând cu sfârșitul lunii aprilie / începutul lunii mai și pleacă înapoi spre locurile de iernare spre sfârșitul lunii august. Specia ierneză în sudul continentului African. Perioada de reproducere poate începe în luna mai, iar depunerea ouălor are loc începând cu mijlocul lunii mai. Depune de obicei 3-7 ouă, pe care le clocește femela (masculul hrănește femela). Incubarea durează 14-16 zile. Puii devin zburători la 14-19 zile. Specia cuibărește semi-colonial și are nevoie de o succesiune de arbori pentru amplasarea cuiburilor. Astfel că tăierea arborilor de pe marginile drumurilor și din pajiști/pășuni reprezintă o amenințare majoră. Un alt factor negativ semnificativ este intensificarea agriculturii cu utilizarea pe scară largă a pesticidelor - fenomen care duce la reducerea sursei de hrană și colapsul populațiilor.

A246 Lullula arborea (Ciocârlie de pădure) – Ciocârlia de pădure este caracteristică zonelor deschise din pădurile de foioase sau conifere, cu vegetație ierboasă abundentă. Este mai mică și mai zveltă decât ciocârlia de câmp. Are un zbor ondulatoriu și este o specie răspândită pe tot continentul european. Sosește din cartierele de iernare în aprilie. Femela depune în mod obișnuit 3-5 ouă în lunile aprilie-iulie. Incubația durează în jur de 14-15 zile și este asigurată de către femelă. Puii sunt îngrijiți de ambii părinți și devin zburători după 11-13 zile. În cazul în care femela începe incubarea unei noi ponte, masculul are grijă de pui până când devin independenți. Păstrarea pădurilor deschise cu vegetație ierboasă înaltă, care să asigure condiții de cuibărit și hrănire, este prioritară.

A271 Luscinia megarhynchos (Privighetoare roșcată) – Specia cuibărește în România, fiind migratoare. Sosește de obicei începând cu luna aprilie și pleacă înapoi spre locurile de iernare spre sfârșitul lunii august / începutul lunii septembrie. Specia cuibărește într-o largă varietate de habitate, care au în comun prezența tufărișurilor. O întâlnim la margini de pădure, pajiști cu tufărișuri abundente, parcuri cu aspect natural, zone umede cu sălcii, zăvoaie dense etc.

Privighetoare roscata nu are amenințări severe. Singura amenințare serioasă este reprezentată de folosirea pe scară largă a pesticidelor, care au ca rezultat diminuarea resurselor de hrană.

A230 Merops apiaster (Prigorie) – Este o specie migratoare, cuibăritoare în România. Sosește de obicei la sfârșitul lunii aprilie – începutul lunii mai și pleacă în luna august. Este migratoare pe distanță lungă, iernând în Africa sub-sahariană. Cuibărește în zone cu soluri nisipoase sau argiloase, cu rupturi sau alunecări de teren, unde solul este expus, relativ vertical, în care își poate săpa galerii. De asemenea, cuibărește în malurile înalte, lutoase, ale râurilor din zonele joase. Perioada de reproducere începe în luna mai. Depunerea ouălor are loc începând cu luna aprilie, femela depunând 4-10 ouă, pe care le clocesc ambele sexe 13-20 de zile. Puii părăsesc cuibul după 30-31 zile. La hrănirea puilor, foarte multe perechi au un individ ajutor, care este de obicei un pui din sezonul precedent. Perechile cuibăresc colonial, marea

majoritate întorcându-se din migrație în colonia din anul precedent. Cuibul este amplasat la capătul tunelului săpat în pereții lutoși.

A383 Miliaria calandra (Presura sură) – Este o specie sedentară. Masculul începe să cânte în perioada martie-aprilie, de obicei ocupând pentru aceasta locuri înalte, precum copaci, tufișuri, scaieți înalți, linii de telefonie sau electricitate. Își apără teritoriul în timpul sezonului de reproducere și poate fi poligam, împerechindu-se cu până la trei femele. Cuibul este construit de către femelă și este de obicei amplasat pe pământ. Este realizat din iarbă și căptușit cu păr de mamifer sau fire de iarbă fine. Uneori există și o a doua pontă, în anii cu condiții climatice favorabile și hrană suficientă. Odată cu venirea sezonului rece indivizii speciei se adună în stoluri, deseori împreună cu presura galbenă (*Emberiza citrinella*).

Este o specie predominant vegetariană, dar se hrănește și cu nevertebrate mici, puii fiind aproape în exclusivitate hrăniți cu insecte.

A262 Motacilla alba (Codobatură albă) – Primăvara apare repede după topirea zăpezii, începând cuibăritul în luna aprilie. Perechile monogame se formează numai pe timpul perioadei de reproducere, câteodată deja pe teritoriul de iernare. În această perioadă sunt teritoriale și folosesc același teritorii de cuibărit în ani consecutivi. Ocupă cu succes și cuiburile artificiale cu intrare largă. Are două ponte pe an. Atât clocitul, cât și hrănirea puilor sunt efectuate de cei doi părinți. Consumă cu precădere insecte, hrana fiind procurată astfel: este culeasă de pe suprafața solului sau a apei, este capturată alergând repede și prinzându-o în momentul decolării sau sărind în aer ca muscarii.

A260 Motacilla flava (Codobatură galbenă) – Specia migrează în lunile august-septembrie spre teritoriile de iernat din Africa și sudul Asiei, revenind apoi în lunile martie-aprilie în teritoriile de cuibărit. Cuibăritul se desfășoară în perioada aprilie-iulie, perechile monogame formându-se odată cu sosirea păsărilor în cartierele de cuibărit. Cuibul este amplasat la nivelul solului, într-o adâncitură. Ambii părinți au grijă de pui până aceștia devin independenți. Este o specie gregară care se adună pe timp de noapte în copaci sau în iarbă înaltă pentru odihnă, în timpul zilei apărându-și teritoriile mici de alți indivizi. Capturează prada formată din insecte de pe sol sau de la nivelul apei, dar poate zbura și pe distanțe scurte în aer pentru a le prinde, deseori urmărind cirezile de vaci sau oi pentru a se hrăni cu insectele care se așează pe acestea.

A277 Oenanthe oenanthe (Pietrar sur) – Este o pasăre migratoare, care iernează în Africa. Perechea este monogamă, rar poligamă, dar indivizii se despart după sezonul de cuibărire, urmând a se reuni în anul următor datorită faptului că amândoi au un atașament teritorial accentuat. Cuibărește începând de la sfârșitul lui martie. Uneori masculul poate înlocui pe termen scurt femela la clocit. Puii sunt îngrijiți de ambii părinți timp de o lună, până devin complet independenți și își iau zborul. Frecvent, dacă există suficientă hrană, perechea poate depune și a doua pontă în același sezon de reproducere. Pietrarul sur se hrănește cu diverse insecte, păianjeni, melci și fructe de pădure. Deseori este văzut stând pe o piatră sau într-un tufiș, așteptând prada.

A337 Oriolus oriolus (Grangur) – Ierneză în Africa și sudul Indiei și se întorc din cartierele de iernare în mai-iunie. Este o pasăre timidă, care stă mereu ascunsă în frunziș, migrația făcându-se pe timp de noapte. Cuibul este construit de femelă și este asemănător unui hamac, fiind deseori agățat de ramuri în formă de furcă. O pereche are o singură pontă într-un sezon de reproducere, însă poate exista o pontă de înlocuire dacă este distrus primul cuibar. Este o specie predominant insectivoră, dar se hrănește și cu cireșe sau alte fructe. Prada este căutată în special în vârful copacilor, dar și în frunziș sau este culeasă chiar de pe sol. Se poate adăpa din zbor, precum rândunicile

A214 Otus scops (Cius) – Este o specie cuibăritoare, fiind singura specie dintre răpitoarele de noapte din România care migrează. Ierneză în Africa, la sud de Sahara; o parte rămân în sudul extrem al Europei și în nordul Africii. În perioada de cuibărit preferă zonele deschise sau semideschise, livezi, crânguri din terenuri agricole și grădini părăsite. Este prezent și în habitate forestiere deschise, cu arbori foarte rari (pășuni împădurite). Perioada de reproducere începe în luna mai. Depune 3-4 ouă, pe care le clocesc femelele, timp de 24 - 25 de zile. Puii părăsesc cuibul după 21 - 29 de zile, dar sunt îngrijiți în continuare de către părinți aproximativ 5 săptămâni. Perechile cuibăresc izolat. Cuiburile sunt amplasate în scorburi de copaci.

A273 Phoenicurus ochruros (Codros de munte) – este o pasăre mică cântătoare, migratoare, insectivoră din familia muscicapidelor. Patru-sase oua sunt depuse între aprilie și iunie, în funcție de areal. Mărimea medie a unui ou este de 19x14 mm. Femela clocește singura ouăle timp de 12-14 zile, iar ambii părinți hrănesc puii care vor părăsi cuibul la 12-20 de zile după eclozare. Perechile pot avea doua, uneori trei, rânduri de pui pe sezon. Specia poate fi amenințată de pierderea locurilor de cuibărit și de utilizarea pe scară a insecticidelor în agricultura intensivă, care au ca efect diminuarea sursei de hrană.

A234 Picus canus (Ghionoaie sură) – Specie sedentară, serioasă și prudentă. Primăvara este depistată pe baza sunetelor emise, dar vara este greu de observat, iar iarna apare în localități și la hrănitorile artificiale. Perioada de reproducere poate începe devreme, în luna martie, iar depunerea ouălor are loc începând cu luna aprilie. Clocesc ambele sexe (masculul noaptea). Păsările cuibăresc izolat, teritoriul unei perechi poate varia în funcție de calitatea habitatului (în special disponibilitatea de hrană). Cuiburile sunt amplasate în scorburi excavate în trunchiul arborilor înalți morți (sau cu lemn moale). Culege hrana și de pe sol, dar nu consumă preferențial furnici, precum ghionoaia verde, hrănindu-se cu insecte pe care le prinde pe copaci.

A249 Riparia riparia (Lăstun de mal) – Ierneză în estul și sudul Africii de unde revin în martie. Cuibărește în colonii masive. Masculii sapă o groapă mică în pereții malurilor nisipoase și cântă și zboară în fața ei pentru a atrage femelele. Legătura dintre parteneri durează toată viața, deși există dese cazuri când unul dintre parteneri “calcă strâmb”. În cavitatea făcută de mascul, cuibul este captușit cu iarbă și pene. Partenerii clocesc pe rând, iar puii sunt hrăniți de ambii părinți. De obicei scot două serii de pui pe

an. Se hrănesc cu insecte zburătoare. Specie diurnă, vânează deasupra apelor, iar deseori stă pe ramuri sau sârme, de unde urmărește prada.

A276 Saxicola torquata (Mărăcinar negru) – Migrează iarna în țările din jurul Mării Mediterane, în Africa de Nord și în Orientul Mijlociu. Primele păsări revin la finele lunii februarie. În sezon nupțial, masculul cântă pentru a-și delimita teritoriul. În principal sunt perechi monogame, deși există și cazuri de poligamie. Masculii atrag femela cu cântece și cu zboruri. Cuibul are formă de cupă și este construit din iarbe și frunze, fie aproape, fie pe sol. Ambii părinți hrănesc puii. Într-un sezon, o pereche scoate 2-4 serii de pui. Se hrănesc în principal cu nevertebrate, dar și cu vertebrate mici, semințe și fructe. Specie diurnă, vânează nevertebrate din puncte înalte de deasupra solului.

A361 Serinus serinus (Canaras) – Specie prezenta în paduri de conifer, parcuri și gradini.

A210 Streptopelia turtur (Turturica) – Este o pasăre migratoare care pleacă în septembrie-octombrie și revine în aprilie. Este o specie monogamă, cuplul care ține un sezon de reproducere începând să se formeze încă în locurile de iernare. Are un cântec territorial foarte caracteristic, constând din sunete destul de adânci, vibrante. Depune două ponte pe an, în lunile mai-iunie și iunie-august. Masculul propune variante pentru amplasarea cuibului și femela alege una în mod definitiv. Turturica își construiește cuibul în arbori, în stilul specific al porumbeilor, acesta fiind o mică platformă de crenguțe ancorată la bifurcația câtorva ramuri ale arborelui. Pentru a se hrăni, turturica pleacă din zonele împădurite către câmpiile din apropiere. Hrana constă din diverse semințe, cereale și fructe. Caracterizată ca specie timidă și sociabilă, de obicei se adună în stoluri și se hrănește de pe sol.

A311 Sylvia atricapilla (Silvie cu cap negru) – Migrația de toamnă începe în august și majoritatea păsărilor ajung înapoi în teritoriile de cuibărit în lunile aprilie-mai ale anului următor. Masculii își apără teritoriul prin urmărirea intrușilor, iar în acest teritoriu încep să construiască câteva cuiburi în formă de cupă în arbuști sau tufișuri. Când femela ajunge în teritoriu, ori își alege unul din cuiburi ori începe să construiască altul. Ambii părinți hrănesc puii până când aceștia părăsesc cuibul. Fiecare pereche crește una sau două generații pe sezon. Se hrănește cu insecte și alte nevertebrate în timpul sezonului de cuibărit și fructe în sezonul de toamnă și iarnă.

A310 Sylvia borin (Silvie de grădină) – Specia este întâlnită în pădurile de foioase și păduri de amestec cu vegetație densă la sol pentru cuibărit. Cuibărește ocazional în parcuri și grădini sau terenuri agricole. Cuibărește în lunile martie-iulie în funcție de răspândire. 3-6 ouă și sunt clocite de ambii părinți pentru 11-12 zile. Părinți hrănesc puii care dezvoltă penaj la 9-12 zile de la eclozare. Perechile pot crește două generații pe sezon.

A309 Sylvia communis (Silvie de câmp) – Păsările ierneză în Africa subsahariană, începând migrația din teritoriile de cuibărit spre sfârșitul lunii iulie, părăsind apoi teritoriile de iernat în luna martie a anului următor. Este o specie diurnă, adesea fiind

observată cântând din locuri înalte, altfel ascunzându-se în vegetația joasă. Este o specie sociabilă și monogamă, masculii stabilind teritorii de cuibărit în care construiesc cuiburi în formă de cupă din iarbă și rădăcini, localizate în tufișuri dense și arbuști. Masculii efectuează zboruri de curtare viguroase cu cântec pentru atragerea femelelor. Femela alege ulterior cuibul final și îl căptușește cu păr și lână. Cuibărește în lunile aprilie-iulie. Ambii părinți hrănesc puii până când aceștia dezvoltă penaj. Perechea crește 1-2 generații pe sezon. Se hrănește cu insecte în timpul sezonului de cuibărit și fructe de pădure în timpul sezonului de toamnă și iarnă.

A232 Upupa epops (Pupaza) – Specie destul de comună în centrul și sudul Europei. Cuibărește în scorburi de copaci, în ziduri și găuri în sol.

A247 Alauda arvensis – Ciocârlia de camp. Ciocârlia este o specie cu răspândire în toată Europa și Asia. Populația migratoare centrală, de nord și de est din Europa, a ciocârliei de câmp efectuează migrații sezoniere, deplasându-se spre sud în lunile septembrie-octombrie, pe perioada de iarnă, revenind apoi pentru cuibărit în lunile martie-aprilie al anului următor. Cuibăritul se desfășoară între lunile iunie-august, perechile monogame formându-se relativ devreme în aprilie-mai.

Amenințări și presiuni asupra sitului ROSPA0096 Pădurea Miclești:

Situl Natura 2000 poate fi vulnerabil la:

Nr. Crt.	Cod	Amenințări și presiuni
1.	A10	Restructurarea deținerii terenului agricol
2.	E01	Zone urbanizate, habitare umană (locuințe umane)
3.	F03.01	Vânătoare

A3.1 Identificarea și evaluarea impactului implementării prevederilor amenajamentului silvic al Ocolului Silvic Vaslui.

Tipuri de impact potențial

Prin aplicarea prevederilor amenajamentului silvic la Ocolului Silvic Vaslui impactul negativ este nesemnificativ asupra componentelor de mediu (aer, apă, sol) și asupra componentelor de interes comunitar din situl ROSPA0096 Pădurea Miclești și se manifestă doar pe termen scurt.

Efectele pozitive se manifestă pe termen lung și sunt rezultatul conservării pădurilor din fondul forestier proprietate a statului, administrat de RNP ROMSILVA, prin Direcția Silvică Vaslui – Ocolul Silvic Vaslui și menținerii tuturor arboretelor într-o stare foarte bună de exercitare a funcțiilor protective.

Prin implementarea amenajamentului silvic nu se afectează suprafața habitatelor de interes comunitar și nici speciile de păsări pentru care situl a fost declarat, drept urmare, nu există impact negativ semnificativ asupra unor specii sau habitate de interes comunitar.

Prin implementarea prezentului amenajament silvic nu se fragmentează nici un habitat de interes comunitar, dimpotrivă aplicarea amenajamentului va conduce la realizarea permanenței pădurii prin conservarea habitatelor de interes comunitar și a speciilor existente.

- nu s-a propus realizarea de construcții sau alte investiții;
- nu s-au propus drumuri forestiere noi;
- nu s-au propus lucrări în albiile cursurilor de apă;
- s-au propus împăduriri în terenuri goale pe care a existat anterior vegetație forestieră, cât și în terenurile de reîmpădurit, respectiv suprafețele tăiate și din diferite motive, neregenerate încă;
- nu s-au propus activități sau lucrări care să afecteze direct habitatele și speciile de păsări;
- nu s-a propus stocarea de materiale poluante, de deșeuri sau alte activități care să creeze poluare de orice natură.

Intrarea în vigoare a prevederilor amenajamentului silvic nu va produce niciun efect negativ asupra populației de păsări din situl de importanță avifaunistică ROSPA0096 Pădurea Miclești.

A 3.2 Măsuri pentru protecția biodiversității

Deși impactul negativ potențial datorat executării lucrărilor silvice din planul decenal este nesemnificativ asupra ariilor protejate din rețeaua Natura 2000, s-au propus un set de măsuri specifice suplimentare, în completarea reglementărilor tehnice în vigoare, pentru protejarea componentelor de interes avifaunistic care pot fi disturbate punctual, pe termen scurt, de executarea unor lucrări silvice din planul decenal.

Măsuri generale pentru protecția pădurilor :

- Promovarea și perpetuarea tipului natural de pădure în suprafețele forestiere
- Promovarea regenerării naturale ori de câte ori este posibil.
- Respectarea normelor tehnice silvice în vigoare.
- Nu se vor aplica nici un fel de tăieri în zonele mlăștinoase, precum nici pe versanții abrupti, cu excepția cazurilor în care extragerea arborilor este strict necesară pentru a favoriza instalarea regenerării naturale a speciilor edificatoare a habitatului - tăieri de conservare.

- Rampele de depozitare a materialului lemnos vor ocupa suprafețe cât mai reduse și vor fi delimitate în teren conform normelor în vigoare.
- Interzicerea/limitarea construirii de drumuri forestiere în habitatele forestiere prioritare.
- Adaptarea periodizării operațiunilor silviculturale și de tăiere așa încât să se evite interferența cu sezonul de reproducere al speciilor sensibile, în special cuibăritul de primăvară și perioadele de împerechere ale păsărilor de pădure – în toate unitățile amenajistice;
- Menținerea terenurilor pentru hrana vânatului și a terenurilor administrative la stadiul actual evitându-se împădurirea acestora;
- Limitarea disturbării faunei de interes conservativ, ca urmare a desfășurării activităților umane;
- Respectarea prevederilor legale în vigoare cu privire la conservarea și/sau protecția speciilor de flora și fauna sălbatică.
- Colaborarea cu instituțiile abilitate în vederea interzicerii folosirii ATV-urilor, motocicletelor și autoturismelor în habitatele naturale.
- Interzicerea drenării zonelor umede naturale.
- Menținerea debitelor ecologice ale cursurilor de apă.
- Controlul arderii vegetației uscate.
- Se interzic următoarele:
 - a) orice formă de recoltare, capturare, ucidere, distrugere sau vătămare a exemplarelor aflate în mediul lor natural, în oricare dintre stadiile ciclului lor biologic;
 - b) perturbarea intenționată în cursul perioadei de reproducere, de creștere, de hibernare și de migrație;
 - c) deteriorarea, distrugerea și/sau culegerea intenționată a cuiburilor și/sau ouălor din natură;
 - d) deteriorarea și/sau distrugerea locurilor de reproducere ori de odihnă;
 - e) recoltarea florilor și a fructelor, culegerea, tăierea, deșeurile sau distrugerea cu intenție a acestor plante în habitatele lor naturale, în oricare dintre stadiile ciclului lor biologic;

Conform „Strategiei de Silvicultură pentru Uniunea Europeană, comunicată de Comisia Europeană Consiliului și Parlamentului European (1998), Ocolul Silvic Vaslui va lua în considerare următoarele linii directoare pentru conservarea biodiversității :

- măsuri ecologice de adaptare a sitului Natura 2000 prin diferite tehnici ale silviculturii, combinate cu măsuri colaterale (menținerea lemnului uscat și a altor micro-habitat cheie existente în pădure);
- menținerea sănătății și vitalității ecosistemelor forestiere prin creșterea capacității de regenerare, de rezistență și de adaptare a acestora;
- îmbunătățirea tehnicilor de recoltare pentru reducerea la minimum a degradării provocate în cursul recoltării;

□ măsurile de împădurire să nu afecteze negativ situri, habitate și ecosisteme interesante din punct de vedere ecologic (speciile de arbori trebuie alese în funcție de condițiile și ecosistemele locale; vor fi preferate speciile autohtone, de proveniență locală; introducerea speciilor se va face cu atenție, pentru a se asigura conservarea florei și faunei indigene).

Pentru menținerea sănătății și vitalității ecosistemelor de pădure, se vor avea în vedere următoarele :

□ Practicile de gospodărire a pădurilor trebuie să utilizeze cât mai bine structurile și procesele naturale și să folosească măsuri biologice preventive ori de câte ori este posibil și cât de mult permite economia pentru a întări sănătatea și vitalitatea pădurilor. Existența unei diversități genetice, specifice și structurale adecvate întărește stabilitatea, vitalitatea și rezistența pădurilor la factori de mediu adversi și duce la întărirea mecanismelor naturale de reglare.

□ Se vor utiliza practici de gospodărire a pădurilor corespunzătoare ca regenerarea naturală, completări prin împăduriri cu specii și proveniențe de arbori adaptate sitului precum și tratamente, tehnici de recoltare și transport care să reducă la minim degradarea arborilor și/sau a solului. Scurgerile de ulei în cursul operațiunilor forestiere sau depozitarea neregulamentară a deșeurilor sunt strict interzise.

□ Utilizarea pesticidelor și erbicidelor este înlocuită cu alternative silvice potrivite și măsuri biologice.

□ Amenajamentele silvice, inventarierea terestră și cartarea resurselor pădurii trebuie să includă biotopurile forestiere importante din punct de vedere ecologic și să țină seama de ecosistemele forestiere protejate, rare, sensibile sau reprezentative ca suprafețele ripariene și zonele umede, arii ce conțin specii endemice și habitate ale speciilor amenințate ca și resursele genetice în areale periclitare.

□ Se va prefera regenerarea naturală cu condiția existenței unor condiții adecvate care să asigure cantitatea și calitatea resurselor pădurii

□ Practicile de management forestier trebuie să promoveze, diversitatea structurilor, atât orizontale cât și verticale, ca de exemplu arboretul de vârste inegale, și diversitatea speciilor, ca arborete mixte. Unde este posibil, aceste practici vor urmări menținerea și refacerea diversității peisajului.

□ Arborii uscați, căzuți sau în picioare, arborii scorburoși, pâlcuri de arbori bătrâni și specii deosebit de rare de arbori trebuie păstrate în cantitatea și distribuția necesare protejării biodiversității, luându-se în calcul efectul posibil asupra sănătății și stabilității pădurii și ecosistemelor înconjurătoare.

□ Biotopurile cheie ale pădurii ca de exemplu surse de apă, zone umede, aflorimente trebuie protejate și, dacă este cazul, refăcute în cazul în care au fost degradate de practicile forestiere.

Pentru menținerea și îmbunătățirea funcțiilor de protecție prin gospodărirea pădurii (mai ales solul și apa):

- Suprafețele recunoscute care îndeplinesc funcții specifice de protecție vor fi înregistrate, cartate și incluse în planurile de management al pădurii.
- Se va acorda o atenție sporită operațiunilor silvice desfășurate pe soluri sensibile/instabile sau zone predispuse la eroziune ca și celor efectuate în zone în care se poate provoca o eroziune excesivă a solului în cursurile de apă. În aceste zone se va evita utilizarea tehnicilor necorespunzătoare, ca utilizarea utilajelor necorespunzătoare.
- Se va acorda o atenție deosebită practicilor forestiere din zonele forestiere cu funcție de protejare a apei, pentru evitarea efectelor adverse asupra calității și cantității surselor de apă.

Măsuri pentru specii de importanță avifaunistică, aflate în zona de influență a amenajamentului silvic a Ocolului Silvic Vaslui

Ca măsuri concrete pentru păstrarea biodiversității la nivelul UP VII Solești – Ocolul Silvic Vaslui se recomandă :

- conservarea arborilor izolați, maturi, uscați sau în descompunere care constituie un habitat potrivit pentru ciocănitari, păsări de pradă, insecte și numeroase plante inferioare (fungi, ferigi, briofite, etc);
- conservarea arborilor cu scorburi ce pot fi utilizate ca locuri de cuibărit de către păsări și mamifere mici;
- conservarea arborilor mari și a zonei imediat înconjurătoare dacă se dovedește că sunt ocupați cu regularitate de răpitoare în timpul cuibăritului;
- menținerea bălților, pâraielor, izvoarelor și a altor corpuri mici de apă, mlaștini, smârcuri, într-un stadiu care să le permită să își exercite rolul în ciclul de reproducere al peștilor, amfibienilor, insectelor etc. prin evitarea fluctuațiilor excesive ale nivelului apei, degradării digurilor naturale și poluării apei;
- zonarea adecvată, atât pentru operațiunile forestiere cât și pentru activitățile de turism/recreative, a marilor suprafețelor forestiere, în funcție de diferitele niveluri de intervenție și crearea unor zone tampon în jurul ariilor protejate;
- după dezastre naturale cum ar fi furtuni puternice sau incendii pe suprafețe mari, deciziile manageriale să permită desfășurarea proceselor de succesiune naturală în zonele de interes, ca posibilități de lărgire a biodiversității;
- adaptarea periodizării operațiunilor silviculturale și de tăiere așa încât să se evite interferența cu sezonul de reproducere al speciilor animale sensibile, în special cuibăritul de primăvară și perioadele de împerechere ale păsărilor de pădure;
- păstrarea unor distanțe adecvate pentru a nu perturba speciile rare sau periclitate a căror prezență a fost confirmată;
- rotația ciclică a zonelor cu grade diferite de intervenție în timp și spațiu; În cazul în care nu se contravine legislației și reglementărilor forestiere în vigoare, este bine să se aibă în vedere și posibilitatea de a nu acoperi în cursul replantărilor tot spațiul disponibil, așa încât să se păstreze mici zone naturale asociate cu pădurea ca, de

exemplu, petice de iarbă, suprafețe îniebrite pe zone calcaroase cu specii rare sau periclitare de faună și floră, turbării, mlaștini, zone aluviale și zone cu alunecări de teren. Toate acestea pot îmbogăți enorm oferta generală a biodiversității unei zone datorită frecvenței crescute de tranziții („ecotonuri”) între diferitele tipuri de vegetație;

Nici un moment pădurea nu va fi înlăturată de pe terenurile respective, categoria funcțională va fi cea existentă înainte de aplicarea tăierilor de arbori, respectiv cea de pădure, iar pădurea se va menține permanent pe aceste suprafețe, singura modificare fiind înlocuirea treptată a arborilor maturi, care cedează spațiul generației tinere. Procesul de exploatare a pădurilor echivalează cu regenerarea pădurilor prin transferul între generații, producția de masă lemnoasă fiind un rezultat al acestui transfer.

Impactul cumulativ datorat gospodăririi pădurilor prin amenajamente separate pe deținătorii actuali ai fondului forestier nu este semnificativ atâta vreme cât se respectă prevederile legale în domeniu, tehnicile și tehnologiile specifice și măsurile suplimentare pentru reducerea disturbării temporare și strict locale din momentul executării într-un anumit arboret a lucrărilor silvice.

Trebuie menționat faptul că aceeași unitate de producție care face obiectul prezentului amenajament a fost gospodărită decenii de-a rândul prin lucrările silvice specifice, în care habitatele, flora și fauna caracteristice mediului de pădure s-au conservat și menținut într-o stare favorabilă, fapt ce a determinat declararea sitului Natura 2000 ROSPA0096 Pădurea Miclești.

A3.3 Măsuri pentru prevenirea calamităților naturale în unitățile de producție ale Ocolului Silvic Vaslui

În vederea creșterii eficacității funcționale a pădurilor, prin amenajament s-au luat măsuri pentru asigurarea stabilității ecologice a fondului forestier.

Arboretele fondului forestier sunt frecvent afectate de acțiunea factorilor destabilizatori, iar în astfel de situații personalul tehnic ce administrează fondul forestier este obligat să identifice agentul vătămător, suprafața afectată, felul și intensitatea atacului (fenomenului) pentru a stabili măsurile necesare de protecție în vederea evitării eventualelor pagube.

1. Protecția împotriva doborâturilor și rupturilor produse de vânt și de zăpadă

În raza unității de producție s-au produs doborâturi dispersate în fiecare an, dar nu au luat aspect de doborâturi în masă, viteza vântului fiind rar de peste 5-7 m/s. Doborâturile apar în arborete cu regenerare din lăstari (în general gorun), unde sunt mai multe exemplare la cioată în lunile mai-iunie când arborii au aparatul foliar dezoltat complet, când au loc ploi cu aspect de vijelie.

Dat fiind complexitatea fenomenului și multiplele conexiuni cu alți factori, pentru prevenirea apariției fenomenului de doborâtură, măsurile luate sunt complexe și se

întind pe toată durata de dezvoltare a arboretului. După natura lor, aceste măsuri se grupează în principal în: măsuri legate de înființarea noilor culturi, măsuri legate de conducerea arboretelor și măsuri legate de aplicarea tratamentelor.

Arboretele nou înființate trebuie să fie arborete amestecate (în special cu fag), pentru sporirea rezistenței la vânt. La efectuarea plantației se va avea grijă să nu fie răniți puietii și de asemenea nu vor fi plantați puietii ce prezintă răniri. Pășunatul va fi cu desăvârșire interzis iar pe timp de iarnă vârfurile puietilor vor fi protejate cu pungii sau prin folosirea repelenților. Toate acestea au scopul de a evita infestarea puietilor cu ciuperci xilofage.

Arboretele vor fi parcurse obligatoriu cu lucrări de îngrijire încă din primele stadii de dezvoltare, cu scopul creării de arborete cu un ridicat grad de stabilitate, cu exemplare bine dezvoltate, cu coroane simetrice și cu un sistem radicular dezvoltat. Prin intensități de intervenție mai mari în tinerețe se poate obține o rezistență individuală a arboretelor la vânt, cu grijă deosebită de a nu se reduce consistența sub 0,8. Începând cu primele faze de dezvoltare se va începe dirijarea marginii masivului pe o distanță de 1-2 înălțimi de arbore pentru crearea de liziere puternice.

Cu ocazia lucrărilor efectuate se vor extrage neîntârziat arborii uscați, ruți, doborâți, atacați de insecte și de agenți criptogamici.

Prin tratamentele adoptate se va tinde spre o structură plurienă sau relative plurienă, structură ce asigură o rezistență sporită la doborâturi.

Pentru înlăturarea pe cât posibil a efectelor dăunătoare ale vântului s-au recomandat compozițiile corespunzătoare tipurilor natural-fundamentale.

De asemenea se va urmări:

- Promovarea prin toate lucrările, a speciilor valoroase rezistente la vânt, de proveniență locală, care au format biocenoze stabile la adversități;
- Constituirea unor benzi de protecție din specii rezistente;
- Împădurirea tuturor golurilor ce apar anual în arborete;
- Ameliorarea consistenței și compoziției prin utilizarea unor specii mai rezistente (fag, frasin, paltin de munte);
- Promovarea amestecurilor de specii, iar în cadrul acestora a speciilor rezistente la vânt;
- Reducerea pagubelor produse de vânat, pășunat și exploatare astfel încât să se reducă proporția arborilor vulnerabili la adversități;
- Promovarea regenerărilor naturale din sămânță;
- Efectuarea împăduririi cu material de împădurire genetic ameliorat pentru rezistență la vânt și folosirea unor scheme mai rare;
- Pâlcurile de arbori rămași în arboretele afectate de vânt se vor menține în vederea diversificării structurii.

- În cazul în care este necesară modificarea prevederilor amenajamentului se impun următoarele:
 - a) Convocarea, cât mai rapidă a persoanelor care trebuie să participe la efectuarea analizei în teren: șeful ocolului silvic care asigură administrarea sau serviciile silvice, expertul C.T.A.P., un reprezentant al structurii teritoriale de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, un reprezentant al structurii de administrare/custodelui ariei naturale protejate, un reprezentant al autorității teritoriale pentru protecția mediului;
 - b) Întocmirea cât mai rapidă, de către ocolul silvic care asigură administrarea sau serviciile silvice, a documentației necesare în conformitate cu prevederile ordinului 766 din 23.07.2018 (sau a legislației în vigoare la data apariției fenomenului);

2. Protecția împotriva incendiilor

În deceniul anterior, în Unitățile de Producție studiate au fost semnalate incendii în trupuri de pădure izolate înconjurate de pășuni, însă fără a se produce pagube biotopului. Personalul silvic trebuie să fie temeinic pregătit și instruit pentru a ști cum trebuie să acționeze cu maximă operativitate în cazul izbucnirii unui incendiu. De asemenea și dotarea punctelor P.S.I. trebuie să fie corespunzătoare.

Drumurile de acces în pădure trebuie să fie tot timpul practicabile fiind degajate de zăpadă în timpul iernii, eventualii arbori doborâți ce blochează drumurile înlăturați imediat și evitarea îngustării căii de rulare prin depozitarea materialului lemnos la marginea drumului.

Toate lucrările executate în pădure vor fi precedate de instructaje obligatorii privind protecția muncii și normele P.S.I. Cu această ocazie se vor face cunoscute pozițiile locurilor special amenajate pentru odihnă și fumat.

În punctele de acces în pădure se va face cunoscută prin instalarea de pancarte de interzicere a aprinderii focului în pădure sau la o distanță mai mică de 50 m de liziera acestuia.

În timpul anului, mai ales în sezonul cald, personalul de teren al ocolului trebuie să organizeze patrulări, pe trasee stabilite anterior, ce vor trece obligatoriu prin punctele considerate ca vulnerabile la incendii.

În vederea realizării protecției împotriva incendiilor se va urmări:

- Igienizarea tuturor traseelor turistice și extragerea arborilor uscați, rupți și doborâți;
- Propagandă pe linie P.S.I.;
- Stabilirea unor trasee de patrulare și puncte fixe de observație mai ales în perioadele critice de secetă accentuată;

- Înființarea unor pichete de incendiu dotate cu unelte și mijloace de intervenție prompt în caz de incendiu;
- Instruirea periodică a pompierilor voluntari
- Supravegherea permanentă a lucrărilor de curățire a pășunilor și fânețelor particulare;
- Întreținerea permanentă a căilor de acces din unitate;
- Stabilirea unei rețele de linii parcelare principale mai ales în pădurile de rășinoase, amplasate pe culmile principale.

În cazul unui incendiu primele măsuri trebuie să vizeze izolarea acestuia prin săparea de șanțuri și deplasarea rapidă a echipelor de intervenție.

3. Protecția împotriva poluării industriale

Pădurile din cadrul U.P.-urilor studiate nu au fost și nu sunt afectate de poluare industrială, deoarece în zona apropiată (cca. 25-30 Km) nu funcționează nici o întreprindere generatoare de poluanți.

Factorii poluanți din zonă sunt de natură organică proveniți din prelucrarea lemnului din zonă (rumegușul) cât și resturile menajere, care prin deversarea lor necontrolată afectează în primul rând fondurile piscicole și fauna atât cea sălbatică, cât și cea domestică.

În scopul eliminării acestui fenomen se recomandă în primul rând amenajarea de locuri special pentru depozitarea rumegușului, cât și de gropi de gunoi, în colaborare cu Consiliile locale din zonă.

4. Protecția împotriva bolilor și dăunătorilor

În scopul unei analize corecte și a precizării de măsuri concrete care să asigure protecția arboretelor împotriva atacurilor provocate de insecte și ciuperci dăunătoare s-au desfășurat acțiuni cu caracter informațional referitoare atât la datele culese din teren cât și analiza datelor existente în arhiva ocolului silvic.

Majoritatea arboretelor din cuprinsul unității de producție sunt arboretele amestecate, cu o stare fitosanitară bună și în care nu s-au semnalat în ultimul timp atacuri viguroase de boli sau dăunători.

În ultimi ani (2015-2020), pe fondul secetei excesive din această zonă și a temperaturilor foarte ridicate din timpul verii, dar și a unor dăunători cu caracter secundar (*Stereonychus fraxini*, *Ophiostoma ulmi*, *Tortrix viridana*), care atacă arbori debilitați fiziologic, au apărut fenomene de uscarea la: ulm de camp, frasin, paltin de munte (specie în afara arealului), dar și stejar pendunculat plantat pe soluri pseudogleizate (albic-stagnic). În ultimi ani speciile de dăunători menționați mai sus

În special *Stereonychus fraxini* au dezvoltat gradații puternice.

Ca măsură preventivă împotriva bolilor și dăunătorilor este necesară menținerea unor stări fitosanitare cât mai ridicate. Arboretele trebuie parcurse cu lucrări de îngrijire și conducere precum și cu lucrări de igienă astfel încât să fie eliminate imediat focarele de infecție. Trebuie avută însă o deosebită grijă de a menține arboretele la densități normale, când ecosistemul forestier funcționează la întreaga sa capacitate păstrându-se astfel un echilibru dinamic între biocenoze.

Pentru urmărirea dezvoltării principalilor dăunători forestieri se va face monitorizarea acestora prin panouri feromonale (*Atralydis*) la *Lymantria dispar*. Această operație trebuie făcută cu simț de răspundere păstrându-se densitatea recomandată și amplasarea la locul stabilit în teren. Astfel pentru *Lymantria dispar* se amplasează o cursă la 50 ha, în toate arboretele în care gorunul și stejarul participă în compoziție cu peste 40 %, indiferent de vârsta arboretului. Controlul acestor curse se face de două ori pe săptămână de la începutul zborului și până la încheierea lui. Amplasarea curselor se va face la 10-30 metri de marginea pădurii, cu distanțe între ele de la 100 la 300 metri începând cu a doua jumătate a lunii aprilie.

Prin monitorizarea făcută se poate urmări evoluția populației și stabili astfel măsurile necesare de intervenție în timp real. Personalul de teren al ocolului va completa lunar un proces verbal de semnalare chiar dacă nu s-a observat apariția dăunătorilor. În cazul observării atacului este obligatorie raportarea la ocol în maxim 2 zile dacă insecta este în stadiu activ sau în 7 zile dacă stadiul este inactiv. Prin verificările ulterioare se va determina și suprafața infestată precum și stadiul gradației iar în funcție de acestea se vor trece la măsurile corespunzătoare de combatere (de preferat combaterea integrată sau biologică și numai în focarele de infecție).

Cu ocazia lucrărilor de exploatare se vor proteja tulpinile arborilor ce vor rămâne în picioare pentru a nu crea prin juliturile provocate porți de intrare a ciupercilor xilofage. În același scop se vor proteja plantațiile și regenerările naturale de vătămare produse de vânat, prin folosirea repelenților și menținerea efectivelor de vânat în limitele efectivului optim.

Pentru asigurarea protecției fondului forestier împotriva bolilor și dăunătorilor se vor întreprinde o serie de acțiuni prin care pe de o parte să se asigure prevenirea declanșării unor atacuri, iar pe de altă parte combaterea efectivă a cauzelor și dăunătorilor.

În acest sens se recomandă următoarele:

- Urmărirea permanentă a evoluției populațiilor de dăunători depistați;
- Igienizarea continuă și susținută prin extragerea arborilor uscați sau în curs de uscure;
- Evitarea rănirii arborilor pe parcursul lucrărilor de exploatare;
- Menținerea permanentă a subarboretului;
- Menținerea unei densități normale;

- Interzicerea pășunatului;
- Executarea la timp a lucrărilor de îngrijire;
- Promovarea amestecurilor de specii;
- Instalarea nadelor feromonale;
- Conservarea arboretelor de tip natural, pluriene, etajate;
- Promovarea speciilor forestiere și a formelor genetic rezistente;
- Împădurirea golurilor;
- Protejarea populațiilor de păsări folositoare și a furnicilor din genul Formica;
- Raționalizarea accesului în pădure;
- Protecția vegetației forestiere împotriva daunelor provocate de vânat prin tratarea cu substanțe repelente;
- Combaterea cu substanțe selective, biodegradabile și cu toxicitate redusă;
- Menținerea unei stări de vegetație active și fitosanitare corespunzătoare.

Arboretele foarte puternic afectate de boli și dăunători care nu pot fi redresate sub raport fitosanitar prin lucrări de combatere și cultură și prezintă o stare necorespunzătoare, vor fi exploatate indiferent de vârstă în cel mai scurt timp.

5. Măsuri de gospodărire a arboretelor cu uscure anormală

În cadrul U.P. V Ivănești nu au fost semnalate cazuri de uscure anormală la specia molid. Se poate remarca apariția sporadică la exemplarele situate pe culmi, cauzate de cantitatea mică de precipitații, coroborat cu temperaturi foarte ridicate pe perioade lungi de timp (3-3.5 luni/an), a favorizat dezvoltarea unor dăunători cu caracter secundar (*Stereonychus fraxini*, *Ophiostoma ulmi*, *Tortrix viridana*, *Agrilus biguttatus*), care în general atacă arbori debilitați fiziologic, au apărut fenomene de uscure la: ulm de camp, frasin, paltin de munte (specie în afara arealului), dar și stejar pendunculat plantat pe soluri pseudogleizate (albic-stagnic). Dar aceste uscări se mai datorează și neexecutării lucrărilor de conducere și îngrijire, igienă. Ca măsură de gospodărire în arboretele cu fenomene de uscure menționăm punerea sub observație a arboretelor și extragerea la timp a exemplarelor uscate sau în curs de uscure prin tăieri de igienă. Aceasta se va realiza prin identificarea anuală a arborilor uscați în perioada de vegetație și marcarea lor în lunile mai-septembrie. Lemnul doborât se va colecta și transporta din pădure în termen de 20 de zile în sezonul de vegetație și de 30 de zile în afara lui.

În cazul rășinoaselor este obligatorie cojirea cioatelor și a rădăcinilor aflate la suprafață după doborârea arborilor și cojirea arborilor inclusive a inelelor periferice acolo unde se constată prezența unui număr mare de insecte în scoarță, iar coaja se va strânge în platformă și se va arde sub supraveghere.

Trebuie acordată o atenție deosebită la starea de igienă a arboretelor cu fenomene de uscure și la păstrarea caracteristicilor ecosistemului forestier. În eventualitatea

identificării unor factori perturbatori ai ecosistemului forestier se va încerca neutralizarea acestora sau măcar micșorarea impactului asupra ecosistemului forestier.

B. Prezența și efectivele / suprafețele acoperite de specii și habitate de interes avifaunistic în zona planului

În suprafața de fond forestier administrată de O.S. Vaslui care este inclusă în situl ROSPA 0096 pădurea Miclești nu există specii de interes avifaunistic.

C. Legătura dintre plan (amenajament) și managementul conservării ariilor naturale protejate

Având în vedere faptul că amenajamentul armonizează strategia naturii (a ecosistemelor forestiere) cu strategia societății umane, precum și prevederile Legii 46/2008-Codul Silvic, Amenajamentul O.S. Vaslui face parte integrantă din planurile de management ale ariilor protejate care se regăsesc în teritoriul studiat.

Aceasta și pentru că amenajamentul pune accent pe rolul mediogen remarcabil pe care îl îndeplinesc pădurile în totalitate (fie că fac parte din arii naturale protejate fie că sunt limitrofe sau nu acestora) și totodată contribuie fundamental la menținerea și îmbunătățirea biodiversității și stării de conservare a întregului fond forestier din zonă.

Estimarea impactului potențial al planului asupra speciilor și habitatelor din ariile naturale protejate

Realizarea amenajamentului silvic va avea un impact negativ nesemnificativ asupra ariei de protecție avifaunistică ROSPA0096 Pădurea Miclești și ROSCI0041 Coasta – Rupturile Tanacu.

Lucrări de refacere a amplasamentului la finalizarea investiției, în caz de accidente

Nu este cazul.

CONCLUZII :

Din analiza obiectivelor Amenajamentului Silvic, așa cum sunt ele prezentate la capitolul IV.2.1. Obiectivele ecologice, economice și sociale, tragem concluzia că acestea coincid cu obiectivele generale ale rețelei Natura 2000, respectiv a obiectivelor de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar. În cazul habitatelor, planul de amenajament are ca obiectiv asigurarea continuității pădurii, promovarea tipurilor fundamentale de pădure, menținerea funcțiilor ecologice și economice ale pădurii așa

cum sunt stabilite ele prin încadrarea în grupe funcționale și subunități de producție (capitolele IV.2.2. Funcțiile pădurii și IV.2.3. Subunității de producție sau protecție constituite).

Obiectivele de conservare a habitatelor de interes comunitar au un caracter general ținând cont de multitudinea tipurilor de habitate, însă putem concluziona că obiectivele asumate de Amenajamentul Silvic pentru pădurile studiate sunt conforme și susțin integritatea rețelei Natura 2000 și conservarea pe termen lung a habitatelor forestiere identificate în zona studiată.

Obiectivele asumate urmează a fi concretizate prin stabilirea măsurilor de management (lucrări silvice), în funcție de realitatea din teren, aspectul, vârsta, compoziția, consistența și funcțiile pe care le îndeplinesc arboretele.

Prin măsurile propuse de Amenajamentul Ocolului Silvic Vaslui, se realizează gospodărirea durabilă a pădurilor, în concordanță cu principiile științifice moderne, cu regimul silvic și legislația actuală în vigoare, asigurând conservarea și ameliorarea ecosistemelor forestiere.

În concluzie, amenajamentul silvic nu are un impact negativ asupra ecosistemelor forestiere, respectiv asupra speciilor și habitatelor din ariile naturale protejate ci dimpotrivă contribuie în mod decisiv la perpetuarea acestora.

Având în vedere toate cele prezentate, este evident că amenajamentul în sine, prin lucrările pe care le propune, este garanția asigurării funcțiilor multiple ale pădurii, care au rolul de a conserva mediul înconjurător și de a asigura resursele naturale necesare dezvoltării unei societăți umane durabile.

Șef Ocolul Silvic Vaslui
ing. Agneta Laurențiu

